

Senjens og Tromsø

Districtsformandskabs-Forhandlinger

for Aaret 1851.

Mar 1851 den 14de Juli sammentraadte paa Tromsø Raadstue Districtsformandskabet for Senjens og Tromsø Fogderi af Finmarkens Amt, efter foregaaende alle Vedkommende meddelt Berammelse. — Forsamlingens Forhandlinger bestyredes af den constituerede Amtmand Byfoged Knap, og var Districtets Foged Peter-
sen tilstede. — Af Fogderiets Ordførere fremmødte:

- Fra Skjerve: Handelsmand S. Giæver;
 = Lyngen: Viceordfører Kirkesanger Bjerke, i Ordførerens Forfald, efter i Forsamlingen fremlagt Bevidnelse;
 = Karlsø: Kirkesanger Selqvist;
 = Lenvigs Sogn: Sognepræst Sandberg;
 = Maalselvens Sogn: D. P. Krogseng;
 = Trans: Handelsmand Lund;
 = Thronenæs Sogn: Gaardbruger Viceordfører Andreas Stoltenberg, i Ordførerens Districtslæge Høeghs Fraværelse som Repræsentant ved Stortinget;
 = Sands Sogn: Handelsmand E. H. Kildal;
 = Berg og Thorsken: Sognepræst Hansen;
 og = Tromsø Landsogn: Gaardbruger Peder Jeremias Larsen Berg.

Ordførerne for Ibestad og Kvædfjord vare endnu ikke fremmødte. — Mod Gyldigheden af de anmeldte Forfald fandt Forsamlingen Intet at indvende, hvorfor Districtsformandskabsforsamlingen erklæredes lovlig sat. — Samtlige Ordførere tilkomme fuld Stemme, undtagen Ordførerne fra Thronenæs og Sand samt Lenvig og Maalselven, der hver tilkomme $\frac{1}{2}$ Stemme. — Forsamlingen besluttede enstemmigen, at Forhandlingerne skulde holdes for aabne Døre, medmindre det Modsatte ved Stemmeslæthed besluttes. — Nu fremmødte ogsaa Ordførerne for Ibestad og Kvædfjord, Sognepræsterne Hansen og Bang. — Til i Tilfælde af Stemmelighed overensstemmende med Formandskabsloven at gjøre Udslaget, blev Sognepræst Hansen af Ibestad valgt med 8 Stemmer.

Bestyreren fremlagde:

1. Antegnelser til Fogderi-Communens Regnskab for 1849 med paategnede Besvarelser og Bedteguinger samt tilhørende Bilage.
2. Skrivelse fra Departementet for det Indre af 24de April d. A., hvori meddeles kongelig Resolution af 10de næstfor om at der i Anledning af det af det i Aaret 1849 afholdte Møde gjorte Forslag om Forandringer i §§ 3 og 4 i Lov om Handelen i Nordlandene af 9de August 1839 ikke bliver at fremsætte nogen Proposition.
3. Skrivelse fra Bergens Magistrat af 26de November forrige Aar med Forespørgsel om hvorvidt Finmarkens Amtskommune maatte være villig til at benytte den i Bergen varende Sindsygeanstalt, der paa tænkes udvidet til Indlæggelse af Sindsyge Amtskommunen vedkommende. I Forbindelse hermed fremlagde Bestyreren den af en nedsat Committee forfattede og i Districtsformandskabet for Ost- og Vest-

Finmarkens Fogderier dette Aar bifaldte Indstilling i Sagens Anledning, tilligemed en af Ordføreren Sognepræst Sandberg nu i Forsamlingen fremleveret Indstilling i lignende Anledning fra den i forrige Møde nedsatte Committee, samt en Skrivelse fra Districtets Foged af 7de forrige Maaned med 2 Bilag, hvorefter Jens Nielsen Horsnæs af Lyngen, der som Sindsbvag tiltrænger en fra sædvanlig Fattigforsorgelse forskjellig Behandling, midlertidig er bortaccorderet til en privat Mand mod en Godtgjørelse af 60 Skilling daglig.

Bestyreren dernæst tilkjendegav, at han først under Forberedelserne til dette Møde har bragt i Erfarings hvad forrige Møde besluttede med Hensyn til Spørgsmaalet om den fremtidige Bestyrelse af Fogderiets Medicinalfond. Da han samtidig dermed erfarede at Forslag fra en af Amtets Storthingsmænd var fremsat til en Lov hvorved Fondets Bestyrelse skulde bringes under Communen, havde han fundet det ufornuddent at foretage noget Skridt i Anledning af den ovennævnte Beslutning, og henstillede nu til Forsamlingen at oppebie Udfaldet af Sagens forventede Behandling i det nu forsamlede Storthing.

4. Fremlagde Bestyreren en ved Indre-Departementets Skrivelse af 9de Mai dette Aar fremsendt Revisionsbemærkning til 3de i sidste Antegnelser omhandlede Regninger paa Skydsgodtgjørelse for Vaccinationsreiser, ifølge hvilke Bemærkninger den ommeldte Skydsgodtgjørelse antages at burde bæres af Communen*).

5. Ordfører Sognepræst Sandberg foreslog for Forsamlingen at fatte følgende Beslutning: „Derfor Odelsthingets Beslutning af 19de Juni dette Aar om Skydsgodtgjørelse for Reiser i offentlige Anliggender ophæves til Lov eller erholder Lovkraft, uden at deri optages nogen Bestemmelse om Skydsgodtgjørelse for Ordførere i Anledning af Amts- eller Districtsformandskabsmøder, og saadan Lov træder i Kraft tidligere end næste Aars Districtsformandskabsmøde her afholdes, bestemmes Skydsgodtgjørelsen for de Ordførere der afgive Møde ved Senjens og Tromsø Districtsformandskab i Aaret 1852 saaledes som i det nye Regulativ for Valgmænd bliver bestemt.“

6. Ordførerne for Trano, Ibestad, Maalselven og Throndenæs samt Kvædfjord fremsatte Forslag om, at nærværende Forsamling skulde udtale sig for Unseligheden af at § 1 i Lov af 17de August 1848 angaaende Fredning af Lax og Søret forandres derhen, at Terminen for Forbudets Indtrædelse bestemmes til 14de Oktober istedetfor til 14de September overensstemmende med bemeldte Lovs § 6, forsaavidt Fogderidistrictet angaar, og motiverede dette Forslag ved Hensyn til at de nævnte Fiskearter først seent søge op i Elvene.

7. Fogden oplyste at Tromsø Byes Kommunebestyrelse til ham har indbetalt de for Arresthuset omakforderede 1200 Spd., hvilket Beløb tilligemed Renter indtil 1850 Aars Udgang er indsat i Tromsø Sparebank, hvor Fogderikommunen ved bemeldte Aars Udgang havde et Beløb af 1296 Spd. 4 Ort 6 f.

Med Hensyn paa de refererede Sager fattede Forsamlingen følgende

B e s l u t n i n g e r :

ad Nr. 1:

Sagen udlægges for at foretages forstkommende Onsdag Kl. 9 Formiddag.

Med Hensyn paa Sagen Nr. 3:

3de af Forsamlingens Medlemmer udvælges, der i Forening med Sognepræsterne Hansen og Sandberg, som ere Medlemmer af den i forrige Aars Møde nedsatte Komitee, i en samlet Komitee have at tage Sagen og de den vedkommende Documenter under Overveielse og derom til Forsamlingen afgive Indstilling.

Til Medlemmer af denne Komitee valgtes:

Sognepræst Bang med 8 Stemmer,

Sognepræst Hansen fra Berg med 7 Stemmer

og Handelsmand Glæver med 6 Stemmer.

ad Nr. 5. Efter at Forslaget var sat under Diskution blev det af Proponenten frafaldt.

ad Nr. 6 (Enstemmig): Forslaget bifaldes.

*) Gfr. 3die Post i Antegnelserne til Regnskabet over Fogderikommunens Indtægter og Udgifter i Aaret 1848.

ger for Hus, Barne og Baretægt i Anledning af Løsgjænger Carl Wilhelm Malmborgs Hensiddens Arrest under hans Transport. — Det er af Lensmand Draas oplyst, at Marsagen til Arrestantens lange Hensiddens var Forventning af derved at opnaa en hurtigere Befordring. — Udgiften synes da at burde henhøre til Transportomkostninger, og ere vel da Kommunen ubedkommende, og maa søges refunderet med 6 Spd, 108 f. Om denne Tvivl allerede skulde være afgjort ved den af Amtmanden anførte Revisionsantegnelse, bemærkes dog at Beregningerne for Hus og Barne 19 f pr. Døgn, for Bagthold med 1 Mand 48 f Do. ere strænge. — Paa Regningen Nr. 36 er af nærværende Regnings-Bilag Udsteder, Lensmand Draas, regnet 36 f og 44 f pr. Døgn for Bagthold. Naar Priiserne saaledes variere paa et og samme Sted under forøvrigt lige Forholde (i November og i Februar), bør vel idetmindste Kvittering for Udbetalingen ledsage den Regning, der fordrer Refusion.

- 6te Post: Regningen Nr. 30 er af Amtmanden anvist til Refusion af Delinqventfondet, hos hvilket altsaa søges refunderet 72 f.
- 7de Post: Regningen Nr. 35 angaar Transportomkostninger for Kronarbejder Ole Olsen. — Det er ikke oplyst, hvorvidt de henhøre under de i Lov af 17de December 1836 § 1 omhandlede, i hvilket Tilfælde de bør søges refunderede af Statskassen med 2 Spd. 94 f. — Forøvrigt er det ikke Revisionen bekendt, at Betholm er Skydsstation; den formener derfor, at Regningen bør lide et Afdrag af 16 f, der ere beregnede for Tilføjelse.
- 8de Post: Regningen Nr. 39 anfører Bagthold 2 Ort pr. Mand pr. Døgn. — Paa den omhandlede Aarstid — fra 25de Novbr. til 17de Januar — synes 36 f at være tilstrækkeligt, hvisaarsag udsættes til Refusion 12 f pr. Mand pr. Døgn, altsaa for 2 Mand i 57 Døgn 11 Spd. 48 f, saafremt det ikke ved Kvittering godtgjøres, at den anførte Betaling er erlagt.
- 9de Post: Regningen Nr. 40 angaar Anskaffelsen af Klæder til 2 Arrestanter. Da disses Beklædning formentlig er Kommunen ubedkommende bør søges refunderet af Delinqventfondet eller vedkommende Fattighøjsen 4 Spd. Det bemærkes at Klæderne ere anskaffede for Transporten fra Harstad til Tromsø.
- 10de Post: I Henhold til 8de Post bør vel ogsaa med Hensyn til Regningen Nr. 43 søges refunderet 96 f.
- 11te Post: Paa Regningen Nr. 44 er opført: „for Kost ombord 2 Spd. 2 Ort“; — Bilaget, hvortil den støtter sig, er Kvittering for 2 Spd. 12 f; thi bør ansvares 36 f.
- 12te Post: Regninger som Nr. 46 og 65 bør have Fattigkommissionens Attestation, at Trangen endnu vedvarer.
- 13de Post: Regningerne Nr. 47 og 68 angaar Lars Olsen Brevig, hos hvem der (efter Amtmandens Paategning paa Nr. 68) bør søges refunderet 15 Spd. 105 f.
- 14de Post: Udstederen af Regningen Nr. 48 beregner 5 Mand for at transportere en Sindsøsvag fra Ramfjordeidet til Tromsø. — Af Regningen Nr. 49 sees, at saadan Transport lader sig udføre fra Tromsø til Lyngen med 3 Mand. — Saafremt derfor Nødvendigheden af 5 Mand ikke godtgjøres, bør refunderes 1 Spd. 72 f. Dette under Forudsætning af, at 4 Dage ere anvendte til en kort Miles Rejse frem og tilbage, hvilket maatte behørig attesteres. — Baadleie for samme Vej 3 Ort er vel aldeles uhjemlet. — Det forekommer Revisionen, at Godtgjørelse for 4 Mand à 48 f og 24 f for Baaden maatte være tilstrækkelig, og vil da blive at refundere 6 Spd. 96 f.
- 15de Post: Regningerne Nr. 50 og 53 beregne 96 f pr. Mand pr. Døgn for Bagthold over en Sindsøsvag. Paa Nr. 50 er attestet, at Udstederen har holdt Bagt; men hvilken Betaling der er afforderet, og af hvem, oplyses ikke. — Paa Nr. 53 er af Distriktslægen anført, at han ikke har leiet, betinget eller passet paa Udstederen, og derfor ikke kan sige, om „denne uforstammede Regning er rigtig efter Dageantal eller ei“. — Det forekommer Revisionen, at 3 Ort pr. Døgn maa være nok, naar ikke højere Betaling er afforderet, og, at Regningen Nr. 53 er aldeles uhjemlet, da Lægen ikke har fundet forøget Bagthold nødvendigt. Man formener derfor, at der bør søges Refusion: efter Nr. 50 — hvis det ikke attesteres, at Betalingen er afforderet — af . . . . . 18 Spd. 24 f og efter Nr. 53 hos Udstederen eller den, der har betinget ham . . . . . 10 — „ f
- 16de Post: Regningen Nr. 51 opfører 32 f pr. Døgn for Hus og Pleie for en Sindsøsvag. Amtmanden har anvist Regningen „forsaavidt den anførte Betaling er den omafforderede“. — Da derom saar

- Attestation, er Udbetalingen formentlig ikke tilstrækkelig hjemlet. En Godtgjørelse af 24 p pr. Døgn synes fuldkomment tilstrækkelig, hvorfor henstilles til Refusion for 69 Døgn a 8 p pr. Døgn 4 Sp. 72 p .
- 17de Post: Udstederen af Regningen Nr. 54 bør oplyse, hvor de til Eva Bastabuts Reise til Tromsø anstafede Sengflæder — der koste 4 Spd. 2 Ort 12 p —, ere beroende, i hvilken Stand de befandtes, samt at det ikke vare de samme, for hvilke han ovenfor har beregnet Leie. — Indtil tilstrækkelige Oplysninger fremkomme, bør Ansvar forbeholdes.
- 18de Post: Regningen Nr. 58 opfører Rejsekost for en Sindsbæg i 3 Døgn 1 Spd., — 48 p var formentlig nok; thi udsættes til Refusion 72 p .
- 19de Post: Regningen Nr. 63 angaar en Sindsbæg, om hvem der til Distriktsformandskabet i 1848 indkom et Andragende, som besluttedes oversendt til Finmarkens Amt. — Hvorledes Amtet desangaaende har resolveret, er ikke oplyst; ei heller er Regningen af Amtmanden anvist til Udbetaling. — Indtil nærmere Oplysning bør Refusion forbeholdes.
- 20de Post: Regningen Nr. 66 savner Oplysning om terminus a quo. — Ansvar forbeholdes.
- 21de Post: Regningen Nr. 70 regner fra og med 7de Februar til og med 7de Marts; Nr. 71 regner atter fra og med 7de Marts; thi bør refunderes 48 p , hvorhos Kvittancen vel skal være: „til og med 7de April“ istedetfor „til 7de Marts“.
- 22de Post: Regningen Nr. 72 savnes.
- 23de Post: Regningen Nr. 74 anfører 2 Mand og Saaret Baad til 44 p pr. Mil og beregner for 37 $\frac{1}{4}$ Mil 13 Spd. 69 p istedetfor 13 Spd. 79 p . Disse Feilregninger bør vel ikke komme Udstederen til Skade. For 37 $\frac{1}{4}$ Mil a 64 p pr. Mil udgjør Skydsbetalingen 19 Spd. 104 p ; altsaa bør godtgjøres Distriktslæge Høegh 6 Spd. 35 p .
- 24de Post: Regningen Nr. 75 anfører Tilsigelse for 2 Mand og Saaret Baad med 4 p pr. Station; Udstederen tilkommer altsaa for 13 Stationer godtgjort 26 p , hvorimod Diætgodtgjørelsen synes noget høit beregnet, nemlig for 11 Dage, hvoraf kun 5 vare Forretningsdage.
- 25de Post: Regningen Nr. 76 anfører Tilsigelsespenge 4 p pr. Station istedetfor 6 p ; Udstederen bør godtgjøres de differerende 8 p .
- 26de Post: Distriktsformandskabet i 1849 erkjendte ikke Ordføreren, Sognepræst Knudsens Forsald gyldigt, men ilagde ham den løbbestemte Mulct, uden at der dengang stede nogen Reservation med Hensyn til forøgede Omkostninger, dem man dengang vel ikke ahnede. Viceordføreren Regning — Nr. 77 — viser imidlertid, at disse ere opstaaede, idet Skydsgodtgjørelsen — formentlig medrette — er beregnet fra det Sted, hvor Viceordføreren opholdt sig, da han blev opfordret til at afgive Møde. — Fra Karlsø til Tromsø og tilbage vilde have været at beregne Skyds for 13 $\frac{1}{4}$ Mil istedetfor nu 16 $\frac{1}{4}$ Mil, ligesom vel ogsaa Diætgodtgjørelse for 2 Rejседage vilde have været sparet. — Er Sognepræst Knudsen uden lovlig Hjemmel Marsag i Udgiwtens Forøgelse, bør han refunderes samme med 2 Spd. 72 p .
- 27de Post: Regningen Nr. 79 anfører „Transport af Baad over Lyngseidet 1 Spd. 1 Ort og ligesaa i Retour. — Revisorerne ere ikke vidende, hvorvidt den er nødvendig. Er den det ikke, bør refunderes 2 Spd. 48 p . Forøvrigt bemærkes, at Skydsgodtgjørelsen er beregnet mellem Finkrogen og Kobbenæs for 2 Mand og Saaret Baad 4 $\frac{1}{4}$ Mil a 64 p pr. Mil 2 Spd. 35 p istedetfor 2 Spd. 32 p , hvilket for Tour og Retour gjør en Difference til Refusion 6 p . Dersom baade Lyngseidet og Kobbenæs ere Stationet, kan Skyds for $\frac{1}{2}$ Mil ikke beregnes til 24 p ; thi udsættes i saa Fald til Refusion 12 p . Tilsigelse er beregnet 8 p pr. Station istedetfor 6 p ; bør refunderes 8 p .
- 28de Post: Regningen Nr. 84 regner Retour $\frac{1}{2}$ Mil kortere end Tour; Udstederen tilkommer godtgjort 32 p .
- 29de Post: Regningen Nr. 88 anfører Leie af Lokale til Distriktsformandskabet 3 Dage a 2 Spd. tilsammen 6 Spd. — Det forekommer Revisionen, som om Tromsø By bør refunderes Differencen mellem dette Beløb og, hvad Leie af Arresthuset vilde have beløbet i samme Tid (se Nr. 90) med 4 Spd. 96 p .
- 30te Post: Regningen Nr. 103 savner Attestation, om Betalingen er den afforderede.
- 31te Post: Regningen Nr. 172 lyder paa 1 Spd., men er fort til Udgiwt med kun 60 p ; Regnskabsføreren bør godtgjøres Differencen 60 p .

- 32de Post: I Regningen Nr. 210 omhandles tiende Fogt, der ene jangste; — om de ene tvælte eller anden, udlyses ikke.
- 33de Post: Regningen Nr. 232 angaar Udgifter for Medicin til Patienter i Lyshus-Evidenti. Det er udlyst, efter hvis Resolution Medicinen er leveret, ei heller om Patienterne ene Fattige. Eventuelt i saa Fald Udgiften her udtækes af Sognets Fattigløst, eller af Distriktskommunen, har Resolutionen fundet trædsfont. Indtill nærmere Oplysning indkommer, udhættes til Refusion af Rentes Fattigløst med Regres til Patienterne 3 Spd. 2½ f.
- 34de Post: Regningerne Nr. 235 og 237 opføre Godtgjærelse for 3 Mand i Skids, medens ifølge Nr. 235 en anden Mand, der rejser paa samme Tid i samme Grunde, kan beregnes for 2 Mand. Eventuelt Udskederens egen Anticipation om Nødvendigheden her er tilstrækkelig, synes noget trædsfont. I 3 Maade synes Godtgjærelse for det frebragte Krædt noget for høit anset.
- 35de Post: Regningen Nr. 236 anfører 3 Arbejdsdage, medens Nr. 237 for samme Rejse paa samme Tid anfører 2 Dage. De Lov og Retour kan udgjør 4 Mile, udhættes til Refusion 48 f.
- 36de Post: Regnskabet 3die Udgiftspost anfører foreslagets til endelig Udgift Ansvar for Elias Tjeshang ene Antegnelserne 18½ med 3 Spd. 40 f, hvilket sætter sig til en foreslagt Skrivelse fra vedkommende Venmand, at Elias Tjeshang erklærer sig utvillig til at betale. — Da dette alene ikke kan være tilstrækkelig Grund til at frasalve Fordringen, naar den er letlig begrundet, udhættes, indtill nærmere Oplysning, til Refusion 3 Spd. 40 f.
- 37de Post: Som Udgiftsbilag Nr. 3 findes ved Regnskabet ogsaa en Refusionsfordring paa Anders Nielsen Thomasjord, hvis Beløb dog ikke sees ført til Udgift. Da Refusionen imidlertid er nægtet, fordi Anders Nielsen er død, og hans So sluttet og opgjort uden at denne Fordring er anmeldt, kan den vel passere til endelig Udgift med 45½ f.

38de Post: Befordringen ved Regnskabsaarets Udgang bliver formentlig saaledes at opføre:

a) Ansvar efter Decision 18½ (i Henhold til disse Antegnelser 36de Post)	34 Spd.	64 f.
b) Ansvar efter Decision 18½	15 —	48 f.
c) Ansvar efter Decision 18½	3 —	108 f.
d) Urfunderede Omkostninger ved Brien over Lyngsødet	68 —	53 f.
e) Ansvar efter Decision 18½	17 —	66 f.
f) Ansvar efter Decision 18½ (i Henhold til 1ste Antegnelserpost)	82 —	110 f.
g) Kassebeholdning efter Regnskabet	1063 —	21½ f.

1255 Spd. 110½ f.

bestemt da det særskilte Ansvar efter 1ste og 36de Post bortfalder, og Regnskabsførereren kommer tilgode for seilagtig Opsummeren i Bilaget til 1ste Udgiftspost 1 f. De i længere Tid henpaandte Refusionsposter forventes, saasandt se kan, berigtigede.

Levrig 3die Januar 1851.

Paa Medretters og egne Vegne

Sandberg.

Amtets Besvarelse

til Antegnelserne i Regnskabet over Senjen og Tromsø Fogderkommunes Indtægter og Udgifter i Tidrummet fra Juni Maanedes Udgang 1849 til samme Tid 1850.

ad 1ste Post. Fogden har, under Besvarelse af denne Post formentlig overset at Decision blev sigtet op til Antegnelsernes 3die og 6te Post, hvilken Decision gaar ud paa, at Refusion for de deri indførte Beløb skulde søges af Medicinalfondet (se. Forhandlingerne den 27de Juli 1849). Af Medicinaldirektionens Protokol sees at Medicinaldirektionen under 19de Juni 1850, efter Begjæring af Fogden i Skrivelse af 7de Januar s. A. har urfunderet Fogderkommunen 58 Spd. 96 f. der var forfattede i 1849, under 14de November s. A. 8 Spd. 96 f forfattede „i Anledning af Rentes og Skatte“ og under 25de Martz 1851, ifølge Fogdens Begjæring i Skrivelsen af 23de Januar 1851.

Februar og 6te Marts næstfor, resp. 60 Spd. 77½ ø og 23 Spd. 40 ø. Men da Regningerne ere Fogden tilbagekendte kan det ei oplyses om de udsatte Beløb enten i det Hele eller for en Del derunder have været indbefattede.

ad 3die Post. Departementet for det Indre har, ved under 9de d. M. at remittere 3de fra Senjen og Tromsø Foged indsendte Regninger over Skydsudgifter til Hjælpevaccinateurer tilskjendegivet, at de, som vedkommende Reiser, foretagne i Aarene 1848 og 1849, og desaaarsag upaavirkede af den under 13de Novbr. 1849 faldne Høiesteretsdom, antages at være Statskassen uvedkommende.

ad 7de Post. Efter Kongl. Resol. af 21de Januar 1822 § 3 skulde Omkostningerne ved Kronarbeideres Transport til og fra Arbejdsstedet udredes af det Amt eller den Njbstad som sendte dem. Denne Bestemmelse er ved Resolution af 18de Juni 1849 hævet, og af det Foredrag der ligger til Grund for denne Resolution sees det, at Statskassen for Eftertiden vilde overtage Omkostningerne ved Transporten til Arbejdsstedet. Justitsdepartementet har imidlertid i Skrivelse af 15de April f. A. netop med Hensyn til Udgifter af dette Slags erklæret, at det ei fandt Anledning til at bevirke refunderet Omkostninger ved tidligere passerede Transporter; og ved denne Afgjørelse har Districtsformandskabet i 1850 acquiesceret (vide Beslutning af 17de Juli f. A. Litr. b).

ad 30te Post. At den fordrrede Betaling har været afforderet eller ialtsald ikke ubillig maa ved de paa Regningen anbragte Paategninger vel anses erkjendt. Broer paa Bygdeveie skulle efter Veilovens § 63 vedligeholdes af Bygden.

ad 33te Post. Da Udgiften er foranlediget ved epidemisk Sygdom maa den formentlig bæres af Fogderikommunen eller af Medicinalfondet.

ad 38te Post. c. De her omhandlede 3 Spd. 108 ø ere allerede i Aaret 1847 ved Foranstaltning gennem vedkommende Regjeringsdepartement refunderede Fogedkassen (sfr. Amtets Skrivelse til Fogden af 15de Novbr 1847.).

d. Beløbet udgjør formentlig ifkun 65 Spd. 29 ø. Det kan forøvrigt ikke erfares at der, enten med Hensyn til dette Beløb eller til de under Litr. b nævnte 15 Spd. 48 ø er andraget paa eller givet Refusion af Statskassen.

e. Trans og Ibestads Formandskabers Ordførere ere under D. D. paany tilskrevne om at foranledige de dem vedkommende Beløb refunderede.

f. Henviøes til Besvarelsen ved 1ste Post, hvorefter ialt Fald 44 Spd. 10 ø er refunderet eller berigtiget. Forøvrigt bemærkes, i Anledning af Fogdens Besvarelse, at Ansbaaret efter 14de Post af Antegnelserne til Regnskabet for 1847—1848 er de samme 4 Spd. som omhandles i den af ham afgivne Besvarelse til disse Antegnelser 37te Post.

Tromsø den 20de Mai 1851.

B. N. Knap.
const.

Fogdens Besvarelse

til Antegnelserne i Regnskabet over Senjen og Tromsø Fogderikommunes Indtægter og Udgifter i Tidsrummet fra Juni Maanedes Udgang 1849 til samme Tid 1850.

ad 1ste Post. 3die Decisionspost: „udstaar med at afgive Decision til denne Post“, er ikke Gjenstand for Berigtigelse.

6te Do. som til 3die Post.

15de Do. de omhandlede 40 Spd. er taget til Indtægt vide Regnskabet for 1848.

16de Do. Ligesaa.

20de Do. Grontvedt er tilskrevet.

26de Do. Berigtiget i Regnskabet for 1848, hvor Skydsstufferlonnen 3 Spd. er optaget.

27de Do. 1 Spd. er taget til Indtægt i Regnskabet 1848.

ad 2den Post. Det er ved Regnskabets Affattelse bleven overset at Gebyret erlagt af de Handlende under Skibottens 3de Markeder 1848 beløb til mere end der virkelig var kommet i Kasse paa den Tid Regnskabet affattedes. Gebyret bliver rigtigens af Regnskabsføreren at tilsvare.

3	November	Marked	16	Handlende	à 2	Spd.	22	§	34	Spd.	112	§		
=	Januar	Do.	6	Do.	à 90	§	.	.	4	—	60	§		
=	Marts	Do.	2	Do.	à 1	Spd.	72	§	3	—	24	§		
										Tilsammen	42	Spd.	76	§

Ved nærmere Eftersyn af Fortegnelsen over Handlende ved November Marked vil det behageligt erfares at disses Antal var 16 og ikke som paa Fortegnelsen anført 17. Kommunens Tilgodehavende hos Regnskabsføreren 9 Spd. 58 § ere opførte til Indtægt og ville i næstslæggende Regnskab blive optagne. Bilagene remitteres.

ad 3die Post. Da de i denne Post omhandlede Udgifter ere anseede Kommunen uvedkommende ere Regningerne oversendte Amtet med Skrivelse af 10de Marts 1851, hvori Refusion for samtlige Skydsregningers anviste og udbetalte Beløb er forlangt.

ad 4de Post. I Antegnelserne til Fogderiets Delinqventregnskab for 1847 er af Regningen Nr. 26 udsat som Delinqventfondet uvedkommende det for Brænde og Lokale til Arrestanten under Transporten, opførte Beløb 68 §. Da dette Beløb retteligen befandt at paahvile Kommunen blev Regningen henlagt blandt de Kommunen vedkommende og dens hele Beløb ved en Feiltagelse indtaget i Regnskabet til Udgiwt. Denne Feil er rettet paa den Maade at 13 Spd. 36 § ere opførte til Indtægt for Kommunen og vil blive optaget i næstslæggende Regnskab. Regningen remitteres og henstilles til den ærede Revision, at af de 13 Spd. 104 § passerer til endelig Udgiwt for Kommunen 68 §.

ad 5te Post. Den Omstændighed at Lensmand Draas ikke strax efter Modtagelsen kunde transportere Arrestanten videre, kan ikke tjene Kommunen til Fritagelse for at udrede de med Arresten forbundne Omkostninger. Arresttiden blev efter Omstændighederne heller ikke forlænget; thi havde Sikbottens Marked ikke været saa nær for Haanden og Lensmanden skulde have sendt Bud over Fjeldet efter Skyds til Arrestanten, vilde endlængere Tid medgaaet. Lokale Omstændigheder der ikke lade sig afværge — thi Skyds over Fjeldet til Mauno kan ikke erholdes fra Sikbotten paa anden Maade end at hente den derfra — maa ved Anledninger som den heromhandlede komme i Betragtning. Distnok er 19 § en høi Betaling, men Lensmanden anfører, at naar Vagten skal være aarvaagen, maa Bærelset være varmt hele Døgnet, ligesom ogsaa Lys fordræs. Brændet er bekosteligt i Lynsengs Distrikt. Da nu Dageantallet var kort, henstilles Udgiwten for denne Gang at maatte passere, hvorimod det vil blive paaseet at Lensmand Draas's Fordring for Arrestlokale, Lys og Brænde vil blive vedbørligen modereret, næste Gang Regning fra ham derover indgives.

Hvad angaar den opførte Betaling for Vagtholdet, maa jeg tillade mig at gjøre Revisionen opmærksom paa, at Amtet har indhentet Formening fra Ordførerne i de forskjellige af Fogderiets Distrikter, om hvilken Betaling for en Daglonner er den almindelige, og Resultatet af disse Undersøgelser har bevirket, at 48 § senere er bleven anvist Lensmændene som Godtgjørelse pr. Døgn for Arrestantvagt, det vil sige for hver Vagtkarl.

Udgiwten indstilles saaledes at maatte passere uforandret. Bilag Nr. 29 remitteres.

ad 6te Post. Regningen Nr. 30 er tilstillet Amtet til Refusion af Delinqventfondet med Beløbet 72 Skilling.

ad 7de Post. Regningen Nr. 35 er oversendt Amtet. Forsaa vidt Udsættelsen indeholder, at Lensmand Stabell har beregnet Tilsigelsespenge uagtet Reisen er udgaaet fra Betholmen, der ikke er Skydsstation, maa det bemærkes, at Lensmanden er berettiget til at tilsiige Skyds paa den hans Bopæl nærmest liggende Skydsstation, og at beregne de lovbestemte Tilsigelsespenge. Mere indeholder heller ikke Regningen, der, som meldt, er Amtet oversendt.

ad 8de Post. I Henhold til hvad i Besvarelse til 5te Post er anført, indstilles Beløbet at passere til endelig Udgiwt. Regning Nr. 39 remitteres.

ad 9de Post. Udgiwten i Regningen Nr. 40 er formentlig Kommunen uvedkommende. Regningen oversendes Amtet.

ad 10de Post. Som til 5te Post er besvaret. Regningen Nr. 43 remitteres.

ad 11te Post. Den i nærværende Post paaberaabte Regning har ikke været at finde blandt Regnskabsbilagene efterat disse remitteredes fra Revisorerne.

- ad 12te Post. Regningerne Nr. 46 og 65 ere med Skrivelse af 10de Marts 1851 oversendt Tromsø Landsfogus Fattigkommission til den af Revisionen forlangte Attestations Meddelelse. Attestation er erhvervet paa Regningerne, der vedlagt remitteres.
- ad 13de Post. Den sindssvage Lars Olsen Brevig var forinden han berøvedes Forstandens Brug, en arbejdssom og stikkelig Karl. Imedens hans Sindssvaghed vedvarede, bleve hans ringe Gendele saa slet forvaltede, at man med Sandhed kunde sige at han mistede Alt hvad han eiede. Han har nu faaet sin Forstand igjen, viser sig som en stræbsom Mand og erhverver hvad udfordres til de daglige Fornødenheder. Naagtet jeg er bekendt med at de saa Effecter han har i Besiddelse, ere ham crebiterede af en Kjøbmand her paa Stedet, og at Kommunen ikke i dem kan erholde Udlæg for dens Fordring, vilde jeg dog ikke undlade at sætte Sagen i Bevægelse, saafremt jeg ikke forudsaa, at den stakkels strobelige Lars Olsen, saafremt Sogsmaal institueredes mod ham til Fyldestgjørelse af Fordringerne efter Regningerne 47 og 68, vilde falde tilbage i den Sindssygdom, hvoraf han led i høi Grad. Hans Sindslidelse gik især ud paa Hang til at forkorte sit Liv og jeg skulde derfor henstille til den ærede Revision at der fattes Beslutning om, at Udgiften passerer. Regningerne Nr. 47 og 68 remitteres.
- ad 14de Post. Jeg har paa anstillet Undersøgelse kommet til Kundskab om, at Marsagen til at 5 Mand benyttes den i Regningen omhandlede Gang til den sindssvage Lars Olsen Brevigs Transport, var den, at han maatte bevogtes af 2 af dem imedens de 3de andre forestod Seiladsen. Han vilde nemlig forkorte sit Liv, og fandt Anledning til at springe ud af Baaden 2de Gange forinden Mandskabet blev saa forstærket at der stadigen kunde være 2de hos ham. Paa Transporten medgik 4re Dage, dels paa Grund af den Lummel de stakkels Folk havde med ham og dels fordi de ved Ankomsten til Byen ikke traf Fogden hjemme, men maatte afvente dennes Hjemkomst. Efter Omstændighederne formenes Udgiften at maatte passere. Regningen Nr. 48 remitteres.
- ad 15de Post. Jeg maa ganske være enig med Revisionen i at den til Richard Eriksen og Niels Aronsen Bolling udbetalte Godtgjørelse var ubillig, ja skammelig; men paa den Tid da Bagtholdet tiltrængtes var der fuldt op af Arbeide og man bød for Fjffestuvning ombord i Skibene paa Havnen 72 $\text{\$}$ pr. Dag. Nu vilde alle og enhver heller tage 3 Ort om Dagen og have Rattaro, end 4 Ort i Døgnet, og savne No baade Dag og Nat. Fogden, der intet Sindssygeasyl havde og ikke kunde sende den Sindssyge tilbage ud i Distriktet, ei heller lade ham gaa ubevogtet i Byen, maatte altsaa — og det være sagt, hoist ugjerne — gaa ind paa at betale 4 Ort pr. Døgn. — Det er selvsagt en unodig Gjerning at gjøre Afslag eller søge nogen Del af Beløbet tilbagebetalt. Regningerne Nr. 50 og 53 remitteres i det Udgiften indstilles til at passere.
- ad 16de Post. Da Betalingen for Sindssyges Pleie og Underholdning i Aaret 1850 har været erlagt i Tromsø med 2 Ort og i Landdistriktet med næsten det dobbelte, saa antager jeg, at den i Regningen Nr. 51 opførte Betaling maa ansees billig. Sagen er, at man ikke kan tvinge private Folk her i Byen til at modtage Sindssyge, men maa tigge og dertil betale dem. Kommunens Revisorer ser ifkun Udgiften, men derimod ikke det Besvær og de mange Ubehageligheder der har været paaført Fogden i Anledning af de Sindssyges Indsendelse fra Landdistriktet til Byen. I Almindelighed aflevere Almuen de Sindssyge i Arresthuset og reise sin Bei uden at gjøre Anmeldelse for Fogden. Saa snart Byfogden i Tromsø faar at vide at Sindssyge ere indbragte i Arresthuset lader han Fogden ved Arrestforvareren tilssige, at den Sindssyge uden Ophold skal tages ud. Fogden maa altsaa løbe fra Herodes til Pilatus for at saa Husly til den Sindssvage. Ikke alene Penge men Bøn og gode Ord maa til for at man skal kunne saa den Sindssyge indlogeret. Saaledes er det gaaet med Regningen Nr. 51 og med alle øvrige Regninger over Sindssyges Forpleining, og Fogden ved ikke at staffe Kommunen Pengene eller nogen Del deraf tilbage. Vil Kommunen have Sparommelighed og Orden i denne Forvaltningsgren, saa faar den see til at indrette sig anderledes. Udgiften indstilles til at passere og Regningen Nr. 51 remitteres.
- ad 17de Post. Lensmand Moe har i Regning Nr. 54 opført for Lokale, Sengklæder og Underholdning imedens den sindssvage Eva Galsa var i hans Hus 4 Ort pr. Dag og for den under hendes Trans-

port benyttede Skindsæld og Renkind 4 Spd. 2 Ort 12 ß. Prisen paa disse Sengelæder kan ikke siges at være ubillig, og da de paa Rejserne først fra Skjervø til Tromsø og derfra til Lyngsøidet bleve benyttede i det paa den Tid herskende uafbrudte Regnveir i aaben Vaad og derved, som Lensmand Moe anfører, bleve „aldeles ødelagte“, saa bleve de beroende i et Udhus paa Gaarden Skærnes hos Lensmand Draas. Han forklarede mig at de vare saa væmmelige at Skydsen ikke vilde tage dem tilbage. Det er heller ikke at undres over om en Skindsæld og et Renkind der benyttes i en Tid af 14 Dage udsat for Væde og Urenlighed, saaledes som Tilfældet var med den sindsyge Eva Caija, taber alt Pengeværd. Paa Grund af hvad jeg har anført, indstilles at Regningens Beløb passerer til endelig Udgift. Regningen Nr. 54 remitteres.

ad 18de Post. Da Tollef Bror var udsreven af Lægen som helbredet, var jeg glad ved at faa ham affendt og tog ikke i Betænkning at lade levere Hovedsmanden Proviant til ham for 3 Dogn à 48 ß. For 16 ß pr. Dogn vil Ingen her i Byen nedlægge Kost. Forøvrigt bemærkes, at Lars Sæther er død og hans efterladte Enke trængende til Almisse. Regningens Beløb henstilles at passere til endelig Udgift. Regning Nr. 58 remitteres.

ad 19de Post. Regningerne Nr. 62 og 63 angaae de sindsyge Anne Marie Olsdatter og Karoline Hansdatter, hvis Forsørgelse er overtaget af Fogderikommunen. Regningerne skulle blive tilfillede Amtet for at vorde forsynet med Anvisningspaategning. Da det i 18 $\frac{1}{2}$ Aars Regnskab var documenteret at denne Udgift var vedtaget, tog jeg ikke i Betænkning at opføre Beløbene til Udgift uden Anvisning. Regningerne med Attest vedlægges.

ad 20de og 21de Post. Regningerne Nr. 66, 70 og 71 remitteres med de forlangte Berigtigelser og Oplysninger.

ad 22de Post. Den i Regnskabet under Nr. 72 opførte Regning fra Lensmand Draas for den sindsyge Eva Caijas Pleie og Bevogtning, hvilken Regning paa den Tid Regnskabet udfærdigedes var sendt Draas til Kwittering for det af Amtet anviste Beløb 102 Spd. 18 ß, fremsendes i kwitteret Stand.

ad 23de Post. De til Godtgjørelse for Districtslæge Høegh udsatte 6 Spd. 35 ß skal blive ham udbetalt naar han retournerer fra Christiania og hans Kwittering erhvervet i Paategning paa Regningen Nr. 74 som imidlertid vedlægges.

ad 24de Post. Skydsloven i § 9 fastsætter i Tilfældespænde for hver Noerskarl 2 ß. Denne Betaling er i Regning Nr. 75 beregnet, hvorimod ingen Tilfældespænde for den i Regningen opførte saakaldte „behoerige Vaad.“ Da nu ingen otteaaet Vaad er benyttet, maa det med Grund antages, at Regningsudstaderen har fundet det mindre rigtigt at beregne den i Tilfælde af otteaaet Vaads Benyttelse tilkomende Erstatning for Tilfældespænde. Jeg formener altsaa, at Revisionen nærmest handler i Overensstemmelse med Hr. Kildahls Villie, naar Regningen passerer til Udgift overensstemmende med dens Indhold og Anvisningspaategning. Regning Nr. 75 remitteres.

ad 25de Post. De forliden opførte Tilfældespænde 8 ß for den af Ordføreren benyttede Vaad paa Rejserne fra Torsten og tilbage, skal blive ham udbetalt mod Kwittering. Regning Nr. 76 remitteres. Kwittering er nu modtaget og vedlægges.

ad 26de Post. Revisionen grunder det i nærværende Antegnelsepost Sognepræst Knudsen paalagte Ansvar i den Omstændighed at han ved sin Udeblivelse fra Amtsformandskabet gav Anledning til at Viceordføreren maatte indkaldes. Fogden tror imidlertid at Amtsformandskabet ved at ilægge Ordføreren for hans Udeblivelse den løbbestemte Mulet, har gaaet saavidt som Lovgivningen hjemler. Den tilfældige Omstændighed, at Viceordføreren var fraværende fra sit Hjem og at han maatte foretage en længere Rejse, kan formentlig ikke forandre Forholdet imellem Ordføreren og Amtsformandskabet eller paavælte Ordføreren nogen Erstatningspligt. Amtsformandskabet har desuden ved at fatte Beslutning i Overensstemmelse med Loven uden at reservere Erstatning formentlig vist, at yderligere Ansvar ikke kunde paabindes Ordføreren, ligesom det ved Beslutningen maa have affaaet Revisionens Udgang til ved Tillæg til samme, at formere Ordføreren nogen Udgift. Det forekommer mig ogsaa at have været mindre nødvendigt for Viceordføreren efterat have modtaget Anmodning om at tage Sæde i Amtsformandskabet, at gjøre en Rejse til Karlsø, hvor han formentlig intet kunde udrette. Brevet fra Knudsen maatte være tilstrækkelig Hjemmel for Viceordføreren ti at møde i

Amtsformandskabet. Efter hvad jeg har tilladt mig at anføre, troer jeg at burde henstille til Revisionen enten at den af Sognepræst Knudsen fordrede Refusion frasældes og at Regningens hele Beløb passerer til endelig Udgiwt for Kommunen, eller at Spørgsmaalet udsættes til Afgjørelse ved Decision. Regning Nr. 71 remitteres.

ad 27de Post. Antegnelsesposten er communiceret Ordfører Steensohn til Efterretning og Opfyldelse og Regning Nr. 79 ham tilstillet. Steensohns Svar vedlægges. Regning Nr. 79 remitteres.

ad 28de Post. Ordfører S. Giæver vil blive udbetalt de ham til Godtgjørelse udfatte 32 fl . Regning Nr. 84 remitteres.

ad 29de Post. Tromsø By som Eier af det Lokale, hvori Amtsformandskabet i Aaret 1849 holdtes, havde ved Aarets Begyndelse tilstillet Fogderiet en Tært for Thinghusets Afbenyttelse. Leie for den større Sal var deri ansat til 96 fl daglig. Da Thinghuset under Amtsformandskabets Afholdelse undergik Reparation og Forhandlingerne ved Arbejdsfolkets Banken og Støi bleve forstyrrede, bestemtes — om af hele Forsamlingen eller af Bestyreren erindres ikke — at man maatte søge at faa et andet Lokale. I denne Anledning henvendte Bedkommende sig til Kjøbmand L. Pettersen og erholdt Benyttelse af en Sal i hans Hus. Det var alsaar ikke Tromsø By, der nægtede Amtsformandskabet at vedblive dets Møder i Thinghuset, men det var Amtsformandskabet der besluttede at forandre Samlingssted. Det henstilles saaledes til den ærede Revision at Udgiwten passerer uforandret Regning Nr. 88 remitteres.

ad 30te Post. Regning Nr. 103 oversendes Amtet som en Veivæsenet vedkommende Sag.

ad 31te Post. 60 Skilling skal blive godtgjort Regnskabsføreren. Regning Nr. 172 remitteres.

ad 32te Post. Den af den ærede Revision fornødensseende Dplysning vil behagelig findes paaført Bilag Nr. 210 som vedlagt remitteres.

ad 33te Post. Bilag Nr. 232 oversendes Amtet til Behandling.

ad 34te og 35te Post. Lensmand Draas har, Bilag Nr. 235 og 237, ombudsmaessigen attesteret, at den af ham beregnede Skyds 3 Mand og Gaaret Baad er benyttet og var nødvendig. Yderligere Attestation kan formentlig ikke tilseiebringes og fordres heller ikke af nogen til offentlige Regningers Revision her i Riget ansat Authoritet. Criminalloven opstiller saar anseelig en Straf for den Embeds- eller Ombudsmand der afgive falsk Attestation, at deri indeholdes tilstraffelig Varsel mod denne Forbrydelses Begaaelse, ei at tale om at man hos Mænd i offentlig Stilling maa vente saamegen Tre at de selv uden Lovens Trudsel, vil afholde sig fra at attestere falsk.

At Politiasistent Wasmuth fra sin Bopæl i Raafjorden benyttede 2 Mand og derved forsinkedes paa Veien saa at 3 Reisedage sees at være medgaaede paa Tour og Retour vise Regning Nr. 236. Forøvrigt bemærkes, at Lensmand Draas og Wasmuths Reise ikke udgaar fra samme Sted. Deres Bopæle ligge omtrent 2 Mile fra hverandre. Regningerne Nr. 235, 236 og 237 remitteres.

ad 36te Post. I Anledning af nærværende Udsættelsespost vedlægges en i en anden Anledning erhvervet Attest om Elias Hansen Tjoshougs Uformuenhed. Undertegnede see sig istand til derhos at attestere, at Elias Hansen Tjoshoug, der er en forfyldt og tyvagtig Person, aldeles ikke eier Penge eller Gods hvori Fyldestgjørelse for Kommunens Fordring efter Udgiwtsbilag Nr. 3 kan søges.

ad 37te Post. I Forbindelse med de i nærværende Antegnelsespost omhandlede 45½ fl staar den i 14de Post af Antegnelserne til Regnskabet 1847 efter Regning Nr. 101 til Ansvar af den sindssvage Anders Nielsen Thomasjords Brødre deciderede Sum 4 Spd. for hans Kost m. m. Da disse Brødre se: Ole Nielsen Thomasjord, Henrik Larsen Larvandet og Niels Nielsen Thomasjord have ved Tilstaelse af 2den Februar 1848 vedgaaet at betale de Udgiwter som den Sindssvages Opbold her i Byen foranlediger, dog under Forudsætning af at han dertil ikke selv har Midler, har jeg under 10de Marts sidstleden tilskrevet Lensmand Berge og ved Regningernes Oversendelse anmodet ham at bevirke Beløbet udbetalt. Vel kunde det synes, at Bedkommende ved ikke at indgive Regningerne i Dodsboet efter Anders Nielsen Thomasjord havde forspildt Kommunens Ret; men at ingen Forbyggelse fra Regnskabsføreren Side er foregaaet i denne Henseende ser han sig istand til om for-

langes, at godtgjøre. Udsaldet skal, naar Lensmand Berges Svar indløber, blive forelagt den ærede Revision, eller om det ikke saa betimeligt indløber, næstafholdende Amtsformandskab.

ad 38te Post. Som den ærede Revision bekjendt ere Amtsformandskaberne i Maren 1846, 1847, 1848, 1849 og 1850 afholdte i Tromsø i Begyndelsen af Juli Maaned. Ligesaa er det maaske i Revisorerens Erindring, at Forhandlingerne have taget sin Begyndelse Dagen efter at Fogden efter tilendebragte Sommerthinge i Senjens Distrikt har retourneret til sit Hjem. Fogden har af denne Grund været nødsaget til i den størstmulige Skynding at faa et Regnskab over Kommunens Indtægter og Udgifter forfattet og Amtsformandskabet forelagt. At paabegynde Regnskabet forinden Thingreisen tiltraadtes, vilde være et aldeles unyttigt Arbeide; thi de fleste Udtællinger for Kommunen forgaar under Thingene. Jeg vil derfor indrømme at Mangler ved Regnskabsaflæggelsen har fundet Sted, hvilket, om behørig Tid havde været levnet, ikke vilde have indsnæget sig. Da Thingtiden er forandret vil for Estertiden den paaklagede Ulempe være ryddet af Veien.

Med Hensyn til Berigtigelsen efter Decisionen bemærkes:

a. Efter Decision til Regnskabet 18 $\frac{3}{4}$.

Hos Vaccinateur Fredriksen . . . 30 Spd „ ƒ. $\frac{10}{10}$ 50 er modstaaende Ansvar kommet til Indtægt med . . . . . 30 Spd

= Tromsø Landsfogd . . . . . 1 — 24 ƒ. Om denne Posts Berigtigelse er vedkommen Formandskab fra Fogderiet tilskrevet 6te September 1848 og 11te Decbr. 1849 samt 10de Marts 1851. Formandskaberne ere i Almindelighed lidet villige at opfylde de Anmodninger, der gives dem.

= Elias Hansen Tjoshang . . . 3 — 40 ƒ. vide Besvarelse til 36te Post 18 $\frac{4}{5}$.

b. Efter Decision til Regnskabet 18 $\frac{4}{5}$.

Udgifter ved Veien over Alteidet.

Amtets Besvarelse til 12te Post i Antegnelse om til Regnskabet 18 $\frac{4}{5}$ har stillet videre Foranstaltning ibero.

c. Efter Decision til Regnskabet 18 $\frac{5}{6}$.

Regning over Skydsudgifter i Veivæsenets Anliggender fra Lensm. Alm 3 Spd. 108 ƒ.

Amtets Besvarelse til 12te Post i Antegnelse om til Regnskabet 18 $\frac{5}{6}$ gaar ud paa at Refusjonen skal søges af Statskassen. Amtet er fra Fogderiet tilskrevet om denne Sag 11te Decbr. 1849

Omkostninger ved Veien over Lyngsøidet til Beløb . . . . . 68 Spd. 53 ƒ.

Beror ved Amtet.

d. Efter Decision til Regnskabet 18 $\frac{6}{7}$.

Hos Medicinalfondet . . . . . 8 Spd. 96 ƒ.
= Lensm. Wulff, Reg. N. 153 1 — 30 ƒ.

$\frac{21}{1250}$ til Indtægt for Kommunen med 8 Sp. 96 ƒ. Udgiften vedkommer Veivæsenet og vil formentlig af Amtet være at berigtige.

= Trano Formandskab . . . . . 2 — 112 ƒ. }
= Ibbestads Do. . . . . 4 — 68 ƒ. }

Efter 24de og 25de Antegnelsepost angaae disse Regninger Forligelsesvæsenet og viser Amtets Besvarelse at vedkommende Formandskaber direkte fra Amtet ere tilskrevne. At de have svaret, behøver jeg ei at tilføie.

e. Efter Decision til Regnskabet 1847.

Hos P. Olsen og L. Andersen „ Spd. 24 ƒ.

Refunderet og taget til Indtægt for Kommunen med . . . . . „ Spd. 24 ƒ.

= Vaccinateur Lund . . . . . 1 — 16 ƒ.

Derom tilskrevet Lensm. Schjølberg senest $\frac{10}{3}$ 1847

= Handelsmand Svanem . . . 3 — 24 ƒ.

Refunderet og til Indtægt . . . 3 Spd. 24 ƒ.

Doe D. S. Christophersen	„	Spd. 60 f.	} Amtet har i Besvarelse til 12te, 13de og 14de Post af Antegnelserne i Regnskabet for 1847 sagt, at Refusion vil blive paaseet. At Trans Formandskab fra Fogderiet er tilstrevet og oversendt Regningen paa 2 Spd. 48 f angaaende Udgifter i Anledning af Forligelseskommissionen bemærkes i Henhold til Fogderiets Copibog.
„ Trans Formandskab	2	— 48 f.	
„ Vedkommende efter 14de Post	4	— „ f.	
„ Delinquentfondet	4	— 24 f.	

Yderligere Oplysninger ved jeg ikke at meddele, og jeg vil haabe, at den ærede Revision i de meddelte Besvarelser vil finde den fornødne Veiledning.

Senjen og Tromsø Fogderi den 12te Marts 1851.

Petersen.

Bedtegninger

ved Besvarelserne til Antegnelserne i Senjen og Tromsø Fogderikommunes Regnskab for 18 .

ad 1ste Post. Da 3die og 6te Antegnelsepost i Regnskabet for 1847, som i Amtets Besvarelse ogsaa er anført, ere afgjorte ved Decision, maa man, isørigt i Henhold til samme Besvarelse, henstille denne Post til nærmere Berigtigelse.

15de og 16de Post i Decisionen for 1847 maa ansees berigtigede ved Fogdens Besvarelse.

20de Post i samme Decision fordrer nærmere Oplysninger; saalænge disse ikke ere indkomne, maa Refusion paastaaes.

26de og 27de som ved 15de og 16de.

ad 2den Post. I Henhold til Fogdens Besvarelse indstilles: 9 Spd. 58 f. blive at føre til Indtægt i næste Regnskab.

ad 3die Post. Det henstilles til Decision, hvorvidt Refusion af Statskassen bør frafaldes, eller ikke. Passere Regningerne til endelig Udgift, henholdes til de gjorte specielle Bemærkninger.

ad 4de Post. I Henhold til Fogdens Besvarelse blive 13 Spd. 36 f. at føre til Indtægt i næste Regnskab.

ad 5te Post. I det Sagen henstilles til Decision, maa man principaliter henholde sig til den gjorte Antegnelse. In subsidium bemærkes — idet man her forøvrigt henholder sig til Fogdens Besvarelse angaaende de opførte Priser — at Bagtholdet vel ikke har været udført i længere Tid, end Angjældende hensad i Arresten, altsaa 12 Dogn, hvorfor Bagtholdpenge udgjøre 4 Spd. 96 f; altsaa bliver at søge refunderet 24 f.

ad 6te Post. Ifølge Fogdens Besvarelse er Regningen No. 30 tilstillet Amtet til Refusion af Delinquentfondet. Da Amtet ikke har afgivet nogen Besvarelse desangaaende, udsættes fremdeles 72 f til Refusion.

ad 7de Post. Revisorerne vare ved Antegnelsernes Affattelse ikke i Besiddelse af de trykte Forhandlinger for 1850, og finde desuden i den af Amtet paaberaabte Beslutning kun mulig Analogi, ikke bestemt Afgjorelse. Hvorvidt Omstændighederne i begge Tilfælde ere aldeles de samme, er Revisorerne ubekjendt; — men, om saa er, da er Distriktsformandskabets Beslutning i 1850 ikke Afgjorelse af nærværende Sag, men kun en Grund til at afgjøre den ved Frafald af Refusionsfordring. Naar man — i Henhold forøvrigt til Amtets Besvarelse — troer, at Sagen er for ubetydelig til Gjensidighed for Refusionsfordring gennem Domstolene, hvilken Maade formentlig ene staar tilbage, maa man fremdeles inhævere Bemærkningen om de 16 f for Tilsligelse.

ad 8de Post. Revisorerne maa inhævere Bemærkning om, at Dvittinger bør prøveres, eller 11 Spd. 48 f refunderes. Man henstiller til Distriktsformandskabet at udtale det Ansættelige i, at lignende Regninger ikke anvises, naar de ikke ved Dvittinger fra Modtageren ere legitimerede, og at der tages Hensyn til

- den forskjellige Daglon, som til forskjellige Aarstider bliver at anse som almindelig, da f. Ex. Locale beregnes dyrere, naar det maa opvarmes, end naar dette ikke fornødiges.
- ad 9de Post. Fogden anser — med Revisorerne — Regningen No. 40 Communen ubedkommende, og oversender den til Amtet; — Amtet giver ingen Besvarelse desangaaende; — Revisorerne maa inhæ- rere den gjorte Antegnelse.
- ad 10de Post. Antegnelsen inhæres med Tillæg: „dersom ikke Dvittering tilbeibringes.“
- ad 11te Post. Den Regning, Revisorerne have anset som No. 44, fandtes, da Antegnelserne med Besvarelser remitteredes fra Amtet, i det med "D" betegnede Omslag ved Siden af No. 45. Den fremsendes nu, særskilt convoluteret. Forøvrigt inhæres Antegnelsen.
- ad 12te Post. Naar Regningerne No. 46 og 65 have erholdt Attestation, bør Saadant for Eftertiden ved lignende Regninger iagttages.
- ad 13de Post. Sagen indstilles til Decision overensstemmende med Fogdens Besvarelse.
- ad 14de Post. Ligefaa.
- ad 15de Post. Med Hensyn til Regningen No. 50 henholder man sig til Fogdens Besvarelse som Garanti for, at Betalingen er den af ham accorderede. Med Hensyn til No. 53 inhæres den gjorte An- tegnelse, indtil Hjemmel oplyses.
- ad 16de Post. Revisorerne som Individier ere ikke ubidende om det meget Bryderi, Omhu for Communens Sindsyge forarsage Hr. Fogden, og misfjende ingenlunde hans særdeles Beredvillighed og Omhu i saa Henseende; men i deres Egenkab som Revisorer maa det vel holdes dem tilgode, at de ikke alene se, men se noie paa Udgifter for Kommunen. Naar Amtets Anvisning er betinget, og Be- tingelsen ikke opfyldt, formenes Antegnelsen befoiet, og en Attestation om, at Betalingen er den forud vmacorderede, var jo tilstrækkelig til at ophæve Refusionspørgsmaalet. Sagen henstilles for- øvrigt til Decision.
- ad 17de Post. Henstilles til Decision med Bemærkning, at af den nu fremkomne Regning No. 72 sees samme Patients Pleie og Bevogtning kun at koste 84 § daglig.
- ad 18de Post. Indstilles efter Fogdens Besvarelse at passere til endelig Udgiwt.
- ad 19de Post. Da Regningerne No. 62 og 63 ikke befindes blandt de fra Amtet remitterede, inhæres An- tegnelsen indtil Videre.
- ad 20de og 21de Post. De Paategninger Fogdens Besvarelse omhandler, have, som anonyme, lidet Værd. Regningen No. 70 skal angaa Tidsrummet „fra og med 7de Febr. til 7de Marts exclusive“ 28 Dogn; Betalingen bliver altsaa 11 Spd. 24 §; thi bør refunderes 96 §. Regningen No. 71 tiltrænger fremdeles Berigtigelse i Dvittancen.
- ad 22de Post. Den nu indkomne Regning No. 72 giver ingen Anledning til Antegnelse.
- ad 23de Post. Bliver at observere i næste Regnskab.
- ad 24de Post. Indstilles til Decision i Overensstemmelse med Fogdens Besvarelse.
- ad 25de Post. Som ved 23de Post.
- ad 26de Post. Henstilles til Decision.
- ad 27de og 28de Post. Observeres i næste Regnskab.
- ad 29de Post. Efter Fogdens Besvarelse bliver det endnu ikke indlysende, at den omhandlede Reparation af Thinghuset nødvendigvis maatte foretages just i de Dage, Distriktsformandskabet holdes. Bar Be- nyttelsen af Thinghuset for Distriktsformandskabet forud betinget, kan der neppe være nogen Tvivl om, at Antegnelsen bør tages til Folge. Af Regningen No. 90 fremgaar formentlig, at Locale i Thinghuset kun vilde have kostet 48 § daglig. Sagen henstilles til Decision.
- ad 30te Post. Paategningerne paa Regningen No. 103 godtgjøre Intet om Record eller om Betalingens Bø- lighed. Det er ikke Revisorerne tilstrækkelig bekendt, hvorvidt Veien over Altedet henhører til 1ste eller til 2den Klasse i Belovens § 1. I de trykte Forhandlinger for 1846 sees Amtmanden at ville indgaa med Indstilling om, at den skal være Hovedvei; men Udvaldet er Revisorerne ubekend-
- ad 31te Post. Observeres i næste Regnskab.
- ad 32te Post. Bortfalder efter Besvarelse.

ad 33te Post. Da Revisorerne ikke finde det klart, om den i Regningen No. 232 omhandlede Udgift bør bæres af Distriktskommunen, eller hvor Refusion i modsat Fald bliver at søge, henstilles Sagen til Decision.

ad 34te og 35te Post. Sagen henstilles til Decision med Bemærkning, at Revisorerne, savnende fornødent Localbekjendtskab, have henholdt sig til Fogdens Attestation om Veilængden som værende den samme for begge Regningsudstedere, samt at 4 Mile vel kunne tilbagelægges i 2 Dage, naar Veiret ikke er haardere, end at man kan reise med 2 Mandes Skyds.

ad 36te Post. I Henhold til Fogdens Besvarelse og den af ham indhentede Erklæring fra Lensmanden bliver det overflødig at inhævere Antegnelsen, hvorfor de omhandlede 3 Spd. 40 $\frac{1}{2}$ indstilles at passere til endelig Udgift.

ad 37te Post. Dersom Anders Nielsens Enke eller Familie ikke allerede har vedtaget Refusionen, indstilles, som i Antegnelsen, 45 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ at passere til endelig Udgift.

ad 38te Post. a) Bliiver (i Henhold til 36te Post) at opføre med 31 Spd. 24 $\frac{1}{2}$, og den resterende Refusion af Tromsø Landsogn at paase.

b) Revisorerne, der ikke kjende Amtets Besvarelse til 12te Post i Antegnelserne til Regnskabet for 184 $\frac{4}{8}$, saasom den ikke findes indtagen i de trykte Forhandlinger for 1846, maa henholde sig til Decisionen til samme Post, ifølge hvilken Regningens Beløb er udsat.

c) Antegnelsen inhæveres i Henhold til Decision af 12te Antegnelsespost i Regnskabet for 184 $\frac{5}{8}$ og Amtets Besvarelse til nærværende Post.

d) Revisorerne savne Udgang til at faa oplyst, hvilken Opgave af Beløbets Størrelse er den rigtige, Amtets eller Fogdens. — Er der Intet foretaget for at erholde Refusion af de her og i Litr. b omhandlede Beløb, synes det nu at være paa høi Tid.

e) Antegnelsen inhæveres til Observation og Berigtigelse i næste Regnskab.

f) Af de i Antegnelsen omhandlede . . . . . 82 Spd. 114 $\frac{1}{2}$,

(110 $\frac{1}{2}$ er anført ved en Expeditionsfeil, da Beløbet refererer sig til 1ste Post med Fradrag af 64 $\frac{1}{2}$, der efter 17de Decisionspost 184 $\frac{7}{8}$ ere Regnskabsføreren at godtgjøre, men ikke sees at være forte til Udgift) afgaa ifølge disse Bedtegninger til 1ste Post . . . 44 Spd. 10 $\frac{1}{2}$.

I Henhold til 37te Post og Amtets Besvarelse ved nærværende indstilles til endelig Udgift de i 14de

Post i Decisionen til Regnskabet for 184 $\frac{7}{8}$ omhandlede 4 — „ $\frac{1}{2}$,

48 — 10 $\frac{1}{2}$.

Differencen . . 34 Spd. 104 $\frac{1}{2}$.

bliver at opføre i Beholdningen og med de tilbagestaaende ældre Refusionsposter at paase berigtiget.

2den Juni 1851.

Peter Chr. Lund.

Sandberg.

Til Antegnelserne blev afgivet saadan

D e c i s i o n :

ad 1ste Post. 3die og 6te Post i Decisionen til Regnskabet for 184 $\frac{7}{8}$ gjentages fremdeles til Berigtigelse; forøvrigt bortfalder Antegnelsen.

ad 2den — 9 Spd. 58 $\frac{1}{2}$ paasees fort til Indtægt i næstafslæggende Regnskab.

ad 3die — Paastand om Refusion af Statskassen frakaldes. Efter Regningen No 15 paasees Kommunen godtgjort 1 Spdr. og efter No. 17 kan Regningsudstederen godtgjøres 8 $\frac{1}{2}$.

ad 4de — Et Beløb af 13 Spd. 96 $\frac{1}{2}$ føres til Indtægt i næste Regnskab.

ad 5te — 24 $\frac{1}{2}$ decideres Lensmand Oraas til Ansvar.

ad 6te — 72 $\frac{1}{2}$ udsættes fremdeles til Berigtigelse.

ad 7de — Bortfalder.

- ad 8de Post. Bortfalder.
- ad 9de — Beløbet 4 Spd. søges refunderet af Delinqventfondet.
- ad 10de — Som til 7de Post.
- ad 11te — 36 § tilsvares.
- ad 12te — Udsættelsen bortfalder som berigtiget.
- ad 13de og 14de Post. Bortfalder efter de oplyste Omstændigheder.
- ad 15de Post. Efter det af Fogden i Forsamlingen Anførte bortfalder Udsættelsen.
- ad 16de — Ligeledes.

Medet dermed udfattes til i Eftermiddag Kl. 5.

Mar 1851 den 15de Juli continuerede Distriktsformandskabets Forhandlinger paa samme Sted og ved samme Personale som idag før ommeldt.

Man fortsatte med Afgivelse af Decisionen:

- ad 17de Post. De i Udsættelsen omhandlede 4 Spd. 60 § . udsættes til nærmere Dplysning eller i Tilfælde Ansvar.
- ad 18de — Bortfalder efter det Dplyste.
- ad 19de — Ligeledes.
- ad 20de — Nærmere Dplysning søges og Ansvar forbeholdes.
- ad 21de — 96 Skilling tilsvares.
- ad 22de — Bortfalder.
- ad 23de — Til Observation ved Revisionen af næste Regnskab.
- ad 24de — 26 Skilling godtgjøres Ordfører Kildal.
- ad 25de — 8 § godtgjøres forhenværende Ordfører Heitmann.
- ad 26de — 1 Spd. 76 § søges refunderet af Vice-Ordfører Dlaus Tiller Hansnæs.
- ad 27de — 26 Skilling søges refunderet hos daværende Ordfører Handelsmand Steensohn. Iøvrigt kan Udsættelsen efter det i Forsamlingen Dplyste bortfalde.
- ad 28de — 32 Skilling godtgjøres Handelsmand Giæver.
- ad 29de — (Mod 4 Stemmer) Et Beløb af 4 Spd. 96 § søges refunderet Kommunen (mod 2 Stemmer blandt hvilke Sognepræst J. S. Hansen) af Tromsø Byes Commune.
- ad 30te — Paa Grund af Beløbets Ubetydelighed kan Udgiften passere.
- ad 31te — Til Observation, og kan Regnskabsføreren godtgjøre sig 60 Skilling i næste Regnskab.
- ad 32te — Bortfalder.
- ad 33te — 3 Spd. 2 $\frac{1}{4}$ § søges refunderet af Medicinalfondet.
- ad 34te og 35te Post. Udsættelsen kan efter det Dplyste bortfalde.
- ad 36te Post. Beløbet passerer til endelig Udgift for Kommunen.
- ad 37te — Gjentages til nærmere Berigtigelse.
- ad 38te — Til Observation ved Revisionen af næste Regnskab.

8. Fogden fremlagde derefter Regnskab over Fogderikommunens Indtægter og Udgifter i Aaret 1850 med deri paaberaabte Bilage*).

9. Beregning over Fogdekassens i det forløbne Aar for Fogderikommunen havde Udgifter til Beløb 182 Spd. 66 $\frac{1}{2}$ § .

10. Indstilling fra den igaar udvalgte Committee til Behandling af Sagen Nr. 3.

11. Ordfører D. Krogsengs Forslag af 11te denne Maaned om Bidrag af Fogderikommunen til Oparbejdelse og Istandsættelse af Maalselvns Bygdevei.

Til at revidere det under Nr. 8 fremlagte Regnskab og den under Nr. 9 fremlagte Forskudsberetning udvalgtes derefter Sognepræst Sandberg med 8 Stemmer og Sognepræst Hansen fra Ibestad med 7 Stemmer. Til Suppleanter ved særskilt Valg Handelsmand Lund med 9 Stemmer og Gaardbruger Krogseng med 7 Stemmer. Til de valgte Revisorer overleveredes derefter Regnskab, Beregning med Bilage.

*) Extract af Regnskabet findes trykt bagefter Forhandlingerne som Bilag Nr. 1.

2. Hr. Lensmand Gylches Tilbud om at modtage Arrestanter fra Throndenæs og Kvædfjords Præstegjelde antages paa det af ham forresten angivne Billaar, og overdrages det Fogden i Senja og Tromsø i saa Henseende at afhandle det Fornødne med Angjeldende og at udbetale ham af Fogderikommunen de i Forskud forlangte 50 Spd.

Tromsø 16de Juli 1851.

J. S. Hansen. Peter Chr. Lund. E. H. Rildal."

I Anledning af denne Indstilling fattedes af Forsamlingen følgende

B e s l u t n i n g :

- a. Under Forudsætning af at Distriktets Foged maatte kunne træffe Overenskomst med Lensmændene i Ibestad og Skjerve Thinglage om, enten paa deres nuhavende Gaarde eller paa andet i de nævnte Thinglage værende og af Fogden som hensigtsmæssigt anseet Sted, at afgive Grund til Opførelse af Arrestlokale med (4) fire Num, det Første for Ibestads og Dransø og det Sidste for Skjerve og Lyngens Præstegjelde, bevilger Distriktsformandskabet en Sum af indtil 400 Spd. for hvert eller tilsammen for Begge indtil 800 Spd. af den ved Thinghusets Salg indvundne Capital til de nævnte Arresthuses Opførelse, og bemyndiges Fogden til at træffe de til Opførelsen nødvendige Foranstaltninger.
- b. Lensmand Gylches Tilbud om at modtage Arrestanter fra Throndenæs og Kvædfjords Præstegjelde, imod til Arresthusets Indredning at udbetales et Forskud af 50 Spd. af Fogderikommunen, antages, og overdrages det Fogden i saa Henseende at afhandle det Fornødne med Lensmand Gylche.
- c. Et Arresthus med 4 Num bliver at opføre paa et beqvemt Sted inden Throndenæs Præstegjeld for Throndenæs og Kvædfjords Præstegjelde saasnart Drangen til et saadant maatte indtræde derved, at den med Lensmand Gylche indgaaendes Contract ikke længere bliver gjældende.
- d. Fogden anmodes om at søge tilveiebragt og næste Districtsformandskab forelagt de Oplysninger der ansees nødvendige til Afgjørelse af Spørgsmaalet om hvorvidt der for Lensvigs, Tromsø, Karlsø og Bergs Præstegjelde bør træffes Foranstaltning til Opførelse af Arresthuse.

Dernæst refereredes under Nr.

- 13: En Forestilling fra Districtets Foged om Bevilgning af en Sum indtil 25 Spd. til Opførelse af en Bro over den Elv, der ligger mellem Hækanbugt og Hækangaard. Forestillingen med Bilag indtages saalydende:

„Fra

Senja og Tromsø Fogderi.

Da det ved Kongelig Resolution af 4de Februar f. A. var bestemt at Marked skulde oprettes paa Gaarden Hækan i Dvænangen, henvendte jeg mig til Bærkseier Thomas i Skrivelse af 18de September f. A. med Forespørgsel om Bærksbestyrelsen vilde give sit Samtykke til at der paa Bærkets Grund blev udvist og affrukten Markedsplads paa bemeldte Gaard.

I Gjensvar herpaa modtog jeg under 20de s. M. Bærksbestyrelsens Samtykke til at Markedspladsen udvises og affriktes efter Undertegnedes Skjon og efter Overlæg med Overstiger Royem paa Betingelser, at Bærket beholder dets Ret til enten for det Hele eller for en Del at tilbagetage samme, forsaavidt Grunden til Bærkets Drikt navnlig til Husebygningers Opførelse maatte blive fornøden. Da jeg ved Sygdom hindredes fra personlig at foretage Rejsen til bemeldte Marked, blev Cand. Ebeltoft paa mine Begne af Amtet bemyndiget til at føre Politiofsynet, og til at affrikke den nye Markedsplads. Som af vedlagte Gjenpartskrivelse til Overstiger Royem, dat. 17de Novbr. f. A. vil erfares, fandt Cand. Ebeltoft den af Bærksbestyrelsen bestemte Plads aldeles uehensigtsmæssig, og utjenlig til sit Viemed, da den foruden de i Skrivelsen nævnte Omstændigheder, ogsaa paa Grund af sin Høide var meget udsat for Vind, der under sidstafholdte Marked endog tvang Finnerne til at søge ned mellem Bærksarbeidernes Huse, for at fordele Mel, og behandle andre Varer, der ellers vilde være bleven obelagt. Dertil kommer at Pladsen befandtes at være brat og besværlig for al Slags Transport.

Da det nu saavel paa Grund af Pladsens Beliggenhed og Bestaaffenhed, som af de af Bærksbestyrelsen opstillede Betingelser ansees aldeles utilraadeligt at anlægge Markedspladsen paa det omhandlede Sted, finder jeg at Stedet bør forandres og Pladsen henlægges til den saakaldte Kjakabugt eller Kjakanbugt, der ligger omtrent 3 a 400 Favne indenfor forannævnte Plads, og udenfor Bærksbestyrelsens Naadighed. Kjakabugt tilhører Interessentskabet for Kjøbet af Skjerve Jordegods, og har dets hervedvarende Formand Procurator Drejer givet Samtykke til at Markedspladsen henlægges der, med at de, der opføre Boder, erlægge passende Grundafgiwt til Interessentskabet. Forinden at denne Plads imidlertid kan benyttes, maa der opføres en Bro over den Elv, der ligger midt imellem Kjakabugt og Kjakan Gaard, da det er en Umulighed for Rensdyrene at kunne komme over Elven og stige opad den temmelig steile Elvebred, der hvert Aar formedelst den ringe Snemængde belægges med Isful. Ved Besigtelsen af Pladsen tilkaldtes 2de af de bedste Finner, Stiger ved Bærket Sare og endnu en 4de Person, der samtlige, isærdeleshed Finnerne, erklærede det for en Nødvendighed, at Markedspladsen forlægges til Kjakabugt, hvor Terrainet er flat, og hvor paa Grund af de omgivende Bakker tilstrækkelig Ly mod Vinden frembydes.

For at Fogderiet kan foie de fornødne Foranstaltninger til Markedspladsens Henlæggelse til Kjakabugt, udfordres at Midler Hayes til de med Broens Opsørelse forbundne Udgifter, der, efter hvad der er calculeret, vil beløbe til 20 à 25 Spd.

I denne Anledning henvender man sig til det nu forsamlede Distriktsformandskab med ærbødigst Førestilling om at der af Amtskommunens Midler maa blive stillet til Fogderiets Naadighed en Sum af indtil 25 Spd.

Naar Broarbeidet er udført vil Beregning over Udgifterne, — der som meldt ikke skal overstige 25 Spd., — blive Distriktsformandskabet forelagt.

Tromsø den 16de Juli 1851.

Peter sen.

Til

Senjens og Tromsø Fogderies Districtsformandskab."

Gjenpart

af Senjens Tromsø Fogderies Skrivelse af 17de November 1850 til Bestyrelsen af Dvænangens Bærk Overstiger Nøyem.

Ifølge Skrivelse af 20de September sidstleden tilkjendegav Hr. Bærkæier Thomas Fogderiet, at der fra Dvænangens Bærks Side intet var i Veien for at der paa den Bærket tilhørende Gaard Kjakan — overensstemmende med Rgl. naadigst Resolution af 4de Februar d. A. — udvises Markedsplads, og at den afstiftes efter Fogdens Skjøn og efter Overlæg med Hr. Overstigeren paa Betingelse at Bærket beholder Ret til enten for det Hele eller for endel at tilbagetage den, forsaavidt den til Bærkets Drist, navnlig til Husebygningers Opsørelse — maatte blive fornøden.

Ved min Ankomst hertil — (Kjakan) — igaar modtog jeg dernæst Hr. Overstigerens Skrivelse af 13de d. M., hvori De paa Bestyrelsens Begne nærmere opstiller de Betingelser, under hvilke Markedspladsens Udviisning kan foregaa, og disse ere foruden forannævnte — at Udviisningen skeer indtil Bivere, — samt at ingen Baaningshuse der maa opføres af Markedsfogende, men kun Boder eller Sjaaer, og det alene efter speciel Tilladelse og Udviisning af Bærkets Bestyrelse; hvilke Huie, naar forlanges, efter tilstrækkelig Opsigelsesfrist maa borttages eller sælges til Bærket, ligesom vedkommende Eiere tilpligtes at betale en aarlig Grundafgiwt.

I Førelse med Stiger Sare har jeg igaar taget Terrainet i Diebyn, og har han paavist de Grændser, inden hvilke Pladsen maa afstiftes, nemlig udenfor den om Gaarden vorende Indhegning fra et i Straaningen af Vallken vorende Sommerskøhus opad mod Skovgrændsen. Foruden at denne Plads hælder betydelig nedad, er man her saagodtjom aldeles afslaaren fra Søen, da de Handlende

først gjennem en længere Omvei opad Bakken, og gjennem en Laage i Indhegningen kan transportere deres Varer op til de paa Markedspladsen opførtes Boder. Da denne Omstændighed er til stor Hindrer for de Markedsjøgende, og navnlig for Samhandelen med Almuen, kan jeg ifølge den mig meddelte Bemyndigelse ikke uden nærmere Ordres gaa ind paa at Markedspladsen for Fremtiden bestemmes inden de af Dem paapegede Grændser, ligesom ogsaa den Bestemmelse at ingen Baaningsskade maa opføres, men kun Boder eller Sjaer, og det alene efter speciel Tilladelse og Udviisning af Bærkets Bestyrelse, hvilke Huse, naar forlanges, maa borttages — stiller den hele Markedsplads for meget inden mulig Vilkaarligheds Grændser, og lægger Hindringer i Veien for at der nogensinde kan oprettes et Gæstgiveri til Modtagelse af Politiet og de Reisende.

Bed nærmere at oversee det omkringliggende Terrain finder jeg at der paa indre Side af Kjakan i den saakaldte Kjakabugt er en Plads, der er særdeles vel skikket til det heromhandlede Brug, da den foruden fri Udgang til Søen tillige er meget fladere og af større Omfang, ligesom den ogsaa tilbyder en bedre Havn for Baade og Fartøier, men da dette Sted muligens ligger udenfor det i Resolutionen bestemte, og det heller ikke ligger inden for Bærksbestyrelsens Raadighed at disponere derover, kan der for Diebliffet ikke foretages andet end en løselig Afstiftning til mulig Afbenyttelse, saafremt der senere maatte fattes Bestemmelse om at Markedet der afholdes. Finnerne maatte da have Tilladelse til alene ved Ankomsten og Afreisen at lægge deres Vei gjennem Kjakan Gaard.

Smidlertid har jeg under de af Hr. Overstigeren fastsatte Betingelser afstuffed Markedspladsen inden for de af Sagen bestemte Grændser, og overladt til de Handlendes Forgodtbefindende, hvorvidt de under Sagens nuværende Stilling der ville opføre Deres Boder, og senere under en forandret Bestemmelse flytte dem. I Sagens Anledning skal Bærksbestyrelsen blive nærmere underrettet.

in fidem

Petersen."

B e s l u t t e t :

Under Forudsætning af at det ved hvieste Resolution paa derom af Fogden indgivet Andragende bestemmes, at Dvænangens Marked skal holdes istedetfor paa Gaarden Kjakan paa Gaarden Storbugt Grund ved den saakaldte Kjakanbugt, besilger Distriktsformandskabet en Sum af indtil 25 Spd. af Fogderikommunen til Opførelse af en Bro over den til Markedspladsen førende Elv.

3. Dernæst foredroges den igaar under Nr. 10 refererede Committee-Indstilling angaaende Sagen
3. Sagens Documenter og Indstillingen indtages saalydende:

„Da Bergens Sindsygehospital, der for Liden kun kan modtage henved 40 Individer, i de senere Tid og navnlig efterat den nye Sindsygelov er traadt i Kraft, har fra forskjellige Kommuner modtaget Forespørgsel om hvorvidt der haves Plads for flere Syge, har man troet at burde bringe under Overveielse om det vilde være hensigtsmæssigt at give denne Indretning en saadan Udvidelse at den kunde modtage omtrent 100 Individer, hvorved Indretningen ikke blot vilde kunde gives et i og for sig bedre og hensigtsmæssigere Organisation, men hvorved og vilde vindes at Omkostningerne for hver enkelt Syg vilde blive mindre, da blandt andet Administrationsomkostningerne forholdesvære billigere ved større end ved de mindre Indretninger af dette Slags. Da det tør forudsættes, at Amtskommunerne, hvem Omkostningerne ved de Sindsyges Forpleining i mange Tilfælde vilde komme til at paahvile, vilde blive nødte til at træffe Foranstaltninger til Kur og Pleie for deres Sindsyge har man troet forinden videre fra Bergens Kommunes Side i ovenvorte Anledning foretoges at burde sætte sig i Forbindelse med de forskjellige Amtskommuner for at erfare, hvorvidt der fra Sagens Side allerede maatte være truffet Forføining til Oprettelse af Helbredelsesanstalter for Sindsyge, eller om i benægtende Fald man maatte være villig til at indgaa paa Overenskomst med Bergens Kommune om de Syges Forpleining hersteds, om for hvilket Tidrum Contrakt maatte kunne være sluttet, om hvor stort Belæg der i Tilfælde kan ventes fra de respektive Kommuner, om disse maatte ønske Dagpengene fastsatte til et vist usforanderligt Beløb eller foretrække at se dem bestemte til

Beløb, som efter opgjort Aarsregnskab viser sig at falde paa hver Sygedag m. M. Nærmere Meddelelse fra det ærede Amt i foransorte Anledning imødesees snarest muligt.

Bergens Raadstue den 26de Novbr. 1850.

Lassen.

Steen.

J. Bonnevie.

Ev. Solberg.

Til
Finmarkens Amt."

„Til
Distriktsformandskabet for Ost- og Vest-Finmarken.

Undertegnede Committee er overdraget at afgive Betænkning og fremskomme med Indstilling i Anledning en Skrivelse fra Bergens Magistrat af 26de November s. A., hvori attraaes Oplysning om hvorvidt Amtsdistrictet kunde ønske Adgang til at indlægge Sindsyge paa Pleieanstalten for Sindsvage i Bergen. Det oplyses i den Anledning, at en Udvidelse af Stiftelsen er paatænkt saafremt flere Amtsgommuner maatte erklære sig villig til at indgaa Overenskomst med Bergens Commune om de Syges Forpleining, en Forpleining som paa Grund af en saadan Udvidelse vil falde billigere end ved mindre Indretninger af samme Slags, idet der ønskes Oplysning om for hvilket Tidrum Contract maatte kunne ventes sluttet, om hvor stort Beløb der i Tilfælde kan ventes, om man maatte ønske Dagpengene fastsatte til et vist usforanderligt Beløb eller til det Beløb, som efter opgjort Aarsregnskab viser sig at falde paa hver Sygedag m. m.

Committeen antager at Amtsgommunen vil være tjent med at sikre sig Plads for sine tilfældige Sindsyge ved Pleiestiftelsen i Bergen, da det har været forbunden med Vanskeligheder at faa saadanne indlagte s. Ex. ved Pleiestiftelsen for Sindsvage i Thronchjem. Heller ikke er det Anledning til at antage at nogen saadan Sygeindretning saa snart vil blive anlagt for Finmarkens Amtsgommende. Paa Grund deraf antager Committee, at Amtsgommunen burde benytte Anledningen til at indgaa Contract med Vedkommende, for det første for et Tidrum af indtil 5 Aar, i hvilke den forpligter sig til at indlægge sine Sindsyge paa Bergens Sindsygehospital imod fastsatte Dagpenge for den Tid den eller de Sindsyge henligge ved Stiftelsen, hvilken Betalingsmaade formentlig er at foretrække for den aarlige Fordeling af Udgifterne paa Sygedag, da Udgiften for hver Dag naturligvis ville afhænge af hvor meget Hospitalet var frekventeret i Løbet af det Aar den Syge var indlagt. Da Sindsvagheden ikke vides at have været meget almindelig inden Districtet, antager Committee at man højst behøver at sikre sig Plads for tvende Patienter aarlig. Committee antager det imidlertid for givet, at Kommunen ved en saadan Contract ikke paadrager sig anden Udgiftsforpligtelse til Hospitalet end de fastsættende Dagpenge for hver af Kommunens Syge i den Tid de henligge paa Hospitalet. At denne Contractsforpligtelse kun kan angaa de fattige Sindsyge, for hvem Amtsgommunen er forpligtet til at udrede Omkostningerne, antages for en Selsfølge. Den Omstændighed, at Amtsgommendeskabet kan bestemme, at indtil en Femtedel af Omkostningerne i Anledning fattige Sindsyges Behandling skulle bæres af det Fattigdistrikt, hvortil Angjældende hører, kan formentlig ikke antages at betage Amtsgommunen Ret til at indgaa en saadan Contract som den omhandlende, uden at have vedkommende Fattigcommissions Samtykke dertil, da Amtsgommunen, der udreder den største Del af saadanne Omkostninger, maa være den afgjørende, medens man derhos ved Contracten sikker den Syge det Middel, som bedst svarer til Hensigten af hans Behandling.

Committeen tillader sig derfor at indstille til Districtsformandskabet at fatte saadan

B e s l u t n i n g :

1. Amtmanden anmodes om at underrette Bergens Magistrat om, at Districtsgommunen er villig til at indgaa Contract paa et Tidrum af indtil 5 — fem — Aar for de Sindsyge indtil 2 aarlig, som Kommunen maatte indlægge paa Sindsygehospitalet i Bergen, imod for hver indlagt Syg at betale en bestemt Dagpenge for den Tid den eller de Syge maatte henligge paa Hospitalet, uden at Kommunen dog skal have nogen Udgift til Hospitalet saasnart den ingen Syge har henliggende der.

2. Amtmanden bemyndiges til paa Communens Vegne at indgaa en saadan Contract.

Bossekop i Committeen A den 2den April 1851.

Jv. Chr. Rostad.

D. Simonsen."

„Undertegnede Committe, til hvem Districtsformandskabet i 1850 overdrog 'at indkomme med Forslag til Oprettelsen af et Sindsyge-Asyl eller anden hensigtsmæssig Forsøining i denne Henseende, skal herved give sig den Ære at meddele Resultatet af sine Bestræbelser for at udføre det ovenfor dragne Hverv.

Districtsformandskabets Beslutning om Nedsættelsen af denne Committe lyder vistnok paa de bestemte Formaal at indkomme med Forslag om Oprettelsen af et Sindsygeasyl; men man troede dog ikke derved afstaaet Udgangen til at stille sig som Hovedhensyn, hvad der just var Motivet til Districtsformandskabets Beslutning, Hensyn nemlig til de arme Sindsyges Nød og svære Lidelser under de nuværende Forholde, det deraf fremgaaende Viste om, saavidt muligt, at afhjælpe eller lindere denne Nød ved at skaffe dem den hensigtsmæssigste Pleie og Behandling, som man saa sig istand til at tilvejebringe, og det dermed naturligen forbundne Hensyn til, paa hvilken Maade dette uden Staaelse for Formaalet lod sig iværksætte med mindst Udgifter for Communen. — De forskjellige Maader, hvorpå der kunde blive Spørgsmaal, ere da: De Sindsyges Bortaccorderen til Private til Forsøining, deres Bortsenden til Sindsygeindretninger udenfor Districtet eller Oprettelsen af et eget Sindsygeasyl enten paa Districtscommunens Bekostning alene eller i Forening med en anden Commune.

Hvad den først antydede Maade angaar, da har man en dyrt nok kjøbt Erfaring om dens U hensigtsmæssighed først og fornemmelig med Hensyn til de Lidende, om hvis Opbevaring, ikke Pleie, der her kun bliver Talen, dernæst ogsaa med Hensyn til de Udgifter, den i al sin U hensigtsmæssighed medfører for Communen. Committeen skal i saa Henseende paapege, at Communeregnskabet for 1848 viser, at 8 Sindsyge, der have været saaledes forpleiede eller opbevarede hos Private, have voldet en Udgift af 559 Spd. 67 ß, medens Enkelte af dem kun for en Maanedes Tid have været Gjenstand for denne Forsørgelse. — Accord om at modtage en mere ustyrlig Sindsyge for længere Tid har man ikke kunnet træffe billigere end 44 ß. pr. Døgn, eller 132 Spd. for et Aar. Vilde man tænke sig denne Forsørgelsesmaade som den vedblivende og for samtlige Districtets Sindsyge anvendelige, da maatte man ikke tænke sig nogen Nedsættelse, men tværtimod Forsørgelse i Omkostningerne, idet man sikkerligen ikke for nogen billigere Pris, end hidtil har været fordret, vilde saa disse Patienter bortaccorderede til Private under Omstændigheder, der fyldestgjorde Fordringerne i Loven af 17de Aug. 1848 eller, med andre Ord, gabe nogensomhelst Udsigt til, at den Syges Tilstand ikke skulde forværres istedetfor forbedres under Behandlingen. Men Hovedformaalet, Helbredelsen af de Sindsyge, der muligens kunde helbredes, vilde jo derved ikke opnaaes, og Committeen kan saaledes ikke vel antage, at Nogen skulde alvorligen ville beholde denne de Sindsyges Forsørgelsesmaade som den vedblivende og almindelig med Hensyn til Districtets Sindsyge.

Det andet Expedient, som man hidtil har benyttet, har været de Sindsyges Bortsenden til Helbredelsesanstalter udenfor Districtet, navnlig i Throndhjem. Vel var man allerede for vidende om, at Vanskeligheden af og Omkostningerne ved en og anden leilighedsvis Forsendelse gjorde ogsaa denne Maade lidet hensigtsmæssig; men man troede dog, at, naar man skulde afgive Forslag om Oprettelsen af Sindsygeasyl her i Districtet „eller anden i saa Henseende hensigtsmæssig Forsøining" burde man ogsaa, saavidt muligt, gjøre det økonomiske Hensyn fyldest ved at skaffe sig Oplysning om, hvilken Udgang man kunde pagregne til at saa Districtets Sindsyge forpleiede ved Indretninger udenfor Districtet, og, om saadan fandtes, da at anstille sammenlignende Beregning over Udgifterne ved de forskjellige Forpleiningsmaader. — Man tilstrev derfor Inspektionen for Hospitalsefterskolen i Throndhjem og Bestyrelsen af Mentalhuset i Bergen med Forespørgsel i omhandlede Henseende. — Fra Throndhjem erholdt man det Svar „at der for Fremtiden ikke antages at kunne indrommes Plads i Hospitallets Pleieanstalt for Sindsyge for Patienter udenfor Throndhjems Stift." Fra Bergen erholdt

man Gjenpart af Bergens Sygehuskomitees Skrivelse til Magistraten af 19de Octbr. 1850, af hvilken fremgaar, at man ikke til enhver Tid kan paaregne at faa sine Sindsyge optagne til Behandling i Mentalhuset, men maa i hvert enkelt Tilfaelde derom staae sig Viehed, forend nogen Syg dicsendes. Der tilfoles imidlertid at Sygehuskomiteen er af den Formening, at det maasse vilde være hensigtsmaessigt at sætte sig i Forbindelse med de forskjellige Kommuner, der ere indkomne med saadanne Forespørgsler, for at forhøre, hvorvidt der senere er truffet nogen Forskjning fra deres Side for at faa deres Sindsyge forpleiede andensteds, da det i modsat Fald muligens kunde findes tilraadeligt at indbyde dem til Overenskomst om de Sindsyges Anbringelse dertil, naar den derværende Sindsygeanstalt modtog en dertil svarende Udvidelse.

Nærværende Komite fastede nogen Dyræksommelighed paa Muligheden af en saadan Overenskomst, da man ikke kunde være blind for de forholdsvis større Udgifter ved smaa Indretninger fremfor ved Sygehus med større Belæg, og den gjerne vilde dele Bergens Sygehuskomitees Haab om Tilskud fra Statens Side til Anlæggelsen af en saadan større Helbredelsesanstalt, der kunde virke for flere Kommuner; — men, da ingen Indbydelse til den antydede Overenskomst er indloben, og man saaledes er uden al Oplysning om Omkostningerne og andre Betingelser, seer man sig for Tiden ikke istand til at afgive noget Forslag om, hvorvidt en muligens senere indlobende Indbydelse bør modtages, eller ikke. — Som Sagen nu fremstiller sig for Komiteen finder den, at det maatte være særdeles store og neppe nu fast paaregnelige Fordele, der skulde gjøre en saadan Indbydelse antagelig, naar man ser hen til de betydelige Omkostninger, Transporten af de Sindsyge til Bergen og som Helbredede tilbage vilde medføre, og end mere Bæmseligheden ved til enhver Tid at finde Veilighed til deres Forsendelse for nogenjomhelst Pris samt den deraf aarligen maasse flere Gange følgende Nødvendighed at beholde de Sindsyge i længere Tid under privat Forpleining, indtil en Veilighed til Forsendelse maatte tilbyde sig. Det er dette Hensyn til de af de locale Forholde flydende Bæmseligheder og forøgede Udgifter, som idelig og altid maa og vil gjøre sig gjældende ved Spørgsmaalet om de Sindsyges Forpleining ved andre Kommunes Sindsygeindretninger, og dette i Forbindelse med de ovenfor anførte Svar fra Throndhjem og Bergen maa efter Komiteens Formening henvises som en Nødvendighed til Anlæggelsen af et eget Sindsygeasyl, helst vel i Forening med en Nabokommune, men, om Saadant ikke kan ske, da paa Distriktskommunens Bæmselighed alene. De tvende af Komiteens Medlemmer, der ogsaa vare Medlemmer af forrige Aars Distriktsformandskab, tilstrey allerede under 19de Juli s. A. paa Komiteens Vegne Nordlands Amtsformandskab, som man da antog at være samlet eller snart at skulle sammentræde, med Forespørgsel i denne Henseende; — men erholdt under 23de Septbr. s. A. Svarskrivelse fra Amtmanden i Nordland, „at Amtet for Tiden ikke agter at foretage Noget til Oprettelse af et Asyl for Sindsyge eller med Hensyn til Saadanne at soie nogen anden almindelig Foranstaltning.“

Henvist altjaa for Tiden til egne Kræfter, opstaaer for Distriktskommunen det Spørgsmaal: bliver ikke Oprettelsen af et eget Sindsygeasyl saa kostbar, at Forsørgelsen af de Sindsyge paa denne Maade vil foraarsage Kommunen større Udgifter, end den formaar at bære, eller i alle Tilfaelde større end ved Forsendelse andensteds hen med alle dennes Bæmseligheder og Omkostninger? — At opgjøre nogen nøiagtig detailleret Beregning i saa Henseende, formaar Komiteen ikke, da de Oplysninger, den har kunnet erhverve sig, dertil ikke ere tilstrækkelige, ei heller anseer den — efter det Resultat, hvortil den er kommen — en saadan Beregning for absolut nødvendig for Tiden. Den skal lade det være sig nok at anføre følgende: Det kan vel i Almindelighed være sandt, hvad Major i sin Indberetning om Sindsygeforholdene i Norge anfører Pag. 34, at, naar man betragter Sagen fra et rent oeconomic Hensyn, da bliver det ogsaa i denne Henseende indlysende, at det er fuldkomment ubensigtsmaessigt at overlade Asylers Opførelse til de enkelte Kommuner — — — — — da ved hvert enkelt en stor Mængde Indretninger og Localer maa gjentages, hvilke ved et større Asyl kun foresindes engang; Personallønningernes Størrelse kommer til at staa i lige Forhold til Indretningernes Antal, og Oeconomicen for et lidet Antal bliver uforholdsmæssig kostbar o. s. v. Kom-

mitteen til ingenlunde betyde disse Anstaltens Sandhed i og for sig; men den tror, at Localforholdene her betinge nogen Modification i deres Anvendelse. Kommitteen kommer her atter tilbage til Hensynet til Barmhjertigheden og Omkostningerne ved Forsendelsen. Muligt er det vel, at man i et enkelt Tilfælde kunde have en Sindsyge — selv Transporten iberegnet — for en mindre Sum forpleiet i Thronhjelm eller Bergen; men ligesaa muligt, ja vel hyppigere at frygte end Håb at haabe, er det at formedelt Mangel af Leilighed til Forsendelse en større Sum medgaar til den midlertidige private Varetagt, og — hvad der hovedsageligen maa komme i Betragtning — den Tid, da Patienten var helbredelig, forsvinder maaste imidlertid; — den Ulykkelige, som havde kunnet være helbredet, naar der havde været et Sindsygeasyl i Nærheden, forbliver i sin Tilstand, og Kommunen, der vilde have haft en kort Tid at betale hans Forpleining her, vil maaste i en lang Arrække bære Omkostningerne ved Forpleiningen i en Indretning andensteds; — Ilet har Kommunen da opfyldt sin Pligt saavel mod den Lidende som mod sig selv. Naar disse Muligheder i de enkelte Tilfælde staa saaledes mod hinanden, saa tror Kommitteen dog, at Opførelsen af en egen Sindsygeindretning er paa den ene Side saa at sige en Nødvendighed, medens der paa den anden Side ogsaa er Haab om, at Omkostningerne ikke vilde blive uoverkommelige, eller i særdeles hoi Grad overskride, hvad Kommunen hidtil har maattet udrede gennem aarlig stigende Udtællinger. Ifølge Majors Opgivende kostede Opførelsen af en Sindsygeindretning for 12 Patienter i Bergen 2300 Spd. De Sindsyges Antal i Senjen og Tromsø Fogderi har i de senere Aar været 10 a 12. Tænker man sig nu et anlæggenes Aflyt beregnet for 20 Patienter, for muligens at kunne optage Enkelte udenfor Distriktet, kunde man vel paaregne det opført for 3500 Spd., da man, efter hvad Kommitteen har faaet oplyst, sandsynligvis vil kunne erholde Grunden uden Betaling. Honorar for Lægen, Løn for Oppasjere, Udgifter for Lys og Brænde m. m. kan Kommitteen ikke for Tiden bringe under nogen bestemt Beregning; men antager dog, at samtlige disse Udgifter vilde blive dækkede, naar man beregnede hver Patient aarlig at koste 80 Spd. Antager man nu, at man optog 4 a 6 Patienter f. Ex. fra Finmarken, hvilke vel maatte betale noget mere, saa vilde Kommunen vel kunne paaregne, at den for 3500 Spd. havde kjøbt sig lettere og sikrere Udgang til at faa sine Sindsyge hensigtsmæssigen forpleiede, og derhos friskjøbt sig fra de aarlige Transportomkostninger af Sindsyge til Thronhjelm eller Bergen. Har Bergens Sygehuskommittee Haab om Tilflugt fra Statskassens Side til en større Helbredelsesanstalt for Sindsyge, da maatte vel Localforholdene hersteds end mere begrunde nogen Forhaabning om, at Staten vilde bistaa Kommunen i at istandbringe en Indretning, der er af saa paatrængende Vigtighed for den, om den skal haabe nogen Delagtighed i de gode Følger af Statsstyrelsens Omsorg for Sindsygeværnen i det hele Rige. Det Medlem af forrige Aars Distriktsformandskab, som nu repræsenterer Distriktet i Stortinget, har privat tilskrevet et Medlem af nærværende Kommittee, at han har haft sin Opmærksomhed henvendt paa Sindsygesagen og er kommen til det Resultat, at Oprettelsen af et eget Sindsygeasyl bliver uomgængeligt fornødent, hvorhos han henviser til Sandsynligheden af, at Bestyrelsen af Medicinalfondet vil overgaa til Kommunen, som da muligens derfra kunde hente noget Bidrag til Sindsygeasylets Opførelse, samt, af Loven af 17de Aug. 1848 om Sindsyges Behandling og Forpleining muligens ved nærværende Storting vil undergaa nogen Forandring.

Naar Kommitteen ifølge det Foregaaende er kommen til Overbevisning om Nødvendigheden af, at Kommunen anlægger et eget Sindsygeasyl enten alene eller i Forening med en Nabo-kommune, kan den ikke tilraade for Tiden at foretage noget afgjørende Skridt, aldenstund man ikke veed, om man kan faae Meddeeltager i Nordlands Amt — som sees at være blandt dem, der have henvendt sig til Bergen — eller Finmarkens Fogderier, ikke, hvilke Betingelser Bergen byder, ikke, om Bestyrelsen af Medicinalfondet gaar over til Kommunen, ikke, om Loven af 17de Aug. 1848 ved nærværende Storting undergaaer nogen Forandring. Den foreslaaer derfor for Districtsformandskabet at fatte saadan Beslutning: Med Hensyn til Opførelsen af et Sindsygeasyl bliver for Tiden Intet at foretage. Den i Aaret 1850 nedsatte Kommittee denne Sag betræffende vedbliver i denne Funktion og har navnlig at henvende sin Opmærksomhed paa de i dens Indstilling fremhævede Punkter, der bør

have Indsydelse paa Kommunens Handlemaade i denne Sag og ved indtræffende Pægvenheder at sætte sig i Virksomhed paa saadan Maade, som den tror bedst at fremme dens Hverv.

Med Hensyn til Forsvøining imidlertid til de Sindssyges Forpleining kan Comitteen ikke foreslaa Distriktsformandskabet nogen mere hensigtsmæssig Foranstaltning end Overenskomst med en Mand i Tromsø om Afgivelse af Locale og Besørgelse af Forpleining af de Sindssyge paa saadan Maade, som Distriktslagen dersteds finder tilfredsstillende.

Havnvig 4de Marts 1851.

Sandberg.

Karl Gylche. J. S. Hansen. J. Holmboe. D. P. Schjølberg."

„Fra
Senjens og Tromsø Fogderi.

Den med senest ankomne Post fra Lensmand Draas indløbne Skrivelse af 2den d. M. hvori han indberetter at have modtaget til Forsørgelse den sindssvage Jens Nielsen Horsnæs eller Skibotten og fordrer en Godtgjørelse af 60 § daglig, giver jeg mig den Ære at oversende, anholdende om det høie Amts Approbation paa Godtgjørelsens Udredelse af Fogderikommunen mod Regres for $\frac{1}{2}$ Del af Lyngens Præstegjelds Fattiggæse.

At Lyngens Fattigcommission har besværet sig over, at bemeldte Sindssvage forstyrrer den offentlige Rolighed og gererer sig som en for Samfundet farlig Person og dermed ladet følge en Attest fra Distriktslagen om, at han tiltrænger en fra sædvanlig Fattigforsørgelse særegen Behandling undlader jeg ikke at tilføie.

Skrivelsen og Bilag udbedes efter Afbenyttelse remitteret.

Tromsø 7de Juni 1851.

Petersen.

S. T.

Finmarkens Amt."

„Sognepræst Neumann har i Skrivelse af 23de f. M. for undertegnede anmeldt og med Lægens Attest bekræftet at Jens Nielsen Skibotten lider af Sindssvaghed og er farlig for den offentlige Sikkerhed, samt anmodet mig om indtil videre at modtage ham til Bevogtning og Pleie.

Paa Grund deraf modtog jeg bemeldte Jens Nielsen, hvilken og til denne Tid har været og er under min Beskyttelse, og jeg er fremdeles villig til, ialfald for det første, ifølge Fogderiets Anmodning i Skrivelse af 23de f. M., at beholde ham og give ham den fornødne og forsvarlige Pleie med videre imod en Godtgjørelse af 60 § — sexti Skilling — daglig, hvilken Betaling ogsaa er det nøieste hvorfor jeg modtager ham, hvorhos jeg tillader mig at bemærke, at han til sine Tider er saa farlig at bevogte, at uagtet jeg har indrettet Lokalet meget mere betryggende end som det hidtil har været benyttet, har han dog et Par Gange næsten brækket sig ud.

Erkendelse fra Lyngens Commune for at ville ansvare $\frac{1}{2}$ Del af Omkostningerne følger hoeslagt
Karnæs den 2den Juni 1851.

Ærbødigst

H. Draas.

Til
Senjens og Tromsø Fogderi."

Ifølge Fogderiets Dpfordring af 23de Mai sidst. skulde Fattigcommissionen for Lyngens Præstegjeld herved erklære sig villig til for $\frac{1}{2}$ Del at deltage i Omkostningerne med Jens Nielsen Horsnæs's

Kur og Pleie i hans Sindssvaghed, mod mulig Refusion i hans Eiendele for det Hele eller en Del af samme.

Lyngen den 2den Juni 1851.

For Fattig-Kommissionen

C. Neumann.

Til
Senjens og Tromsø Fogderi."

„Undertegnede Komitee, der har modtaget det Hverv at afgive Betænkning og Indstilling angaaende en fra Bergens Magistrat indkommen Forespørgsel om, hvorvidt Kommunen maatte vove Adgang til at indlægge Sindssyge paa Pleiestiftelsen for Sindssvage i Bergen, og øvrige Sager, der Sindssyges Forpleining vedkommende, opfylder herved det den overdragne Hverv. — Efterat den i forrige Aars Distriktsformandskab til Behandling af Spørgsmaalet om et Sindssygeasyls Oprettelse m. m. nedsatte Komitee har afgivet sin Indstilling, der findes blandt de Documenter, der ere nærværende Komitee tilstillede, har denne ikke formaaet at finde nye Argumenter til Støtte for den derudtalte Formening, men maa ganske henholde sig til hin Indstilling betræffende Sammes Hovedresultat. Hin Komitee har paavist sin Korrespondence med Directionen for Mentalhuset i Bergen, hvoraf det ikke var resulteret nogen Indbydelse til Overenskomst i omhandlede Henseende; — en saadan er nu indkommen, men uden at Betingelserne ere opgivne. — Da man maa bifalde, hvad hin Komitee har ytret, „at det maatte være særdeles store og neppe nu fast paaregnelige Fordele, der skulde gjøre en saadan Indbydelse antagelig, naar man ser hen til de betydelige Omkostninger, Transporten af de Sindssyge til Bergen og som Helbredede tilbage vilde medføre, og end mere Vanskeligheden ved i enhver Tid at finde Leilighed til deres Forsendelse for nogensomhelst Pris samt den deraf aarligt maatte flere Gange følgende Nødvendighed at maatte beholde de Sindssyge i længere Tid under privat Forpleining, indtil en Leilighed til Forsendelse maatte tilbyde sig —“, og saadanne Fordele allens fals endnu ikke ere tilbudne, maa man fremdeles være enig med hin Komitee deri, at det første Formaal, hvorpaa Kommunen maa have sin Opmærksomhed henvendt er Opprettelsen af et eget Sindssygeasyl. — At paavise, hvor stor Binding for Sagen derved vilde opnaaes, skulde formentlig være overflødig; — man skal kun paapege den ganske nylig gjorte Erfaring, at en af de i forrige Aar affendte Patienter, og det just en af de mest ustyrlige og for uheldelig anseede, er nu som helbredet kommen tilbage. Hvor ofte maatte man ikke kunne haabe et lige glædeligt Resultat, naar man havde en egen Pleieanstalt, hvor Patienten strax kunde indlægges! — At nærværende Distriktsformandskab skulde fatte en endelig Bestemmelse herom, lader sig imidlertid neppe tilraade, hovedsageligen af de Grunde der ere anførte i Indstillingen fra den i forrige Aar nedsatte Komitee, og har nærværende Komitee saa meget mindre Betænkelse ved at tilraade Udsættelse, som den for den midlertidige Forpleining af de Sindssyge har modtaget et Tilbud, den finder at kunne tilraade Distriktsformandskabet at indgaa paa. — Det maa imidlertid nøie bemærkes, at det kun er som en midlertidig Foranstaltning, man kan tilraade det, hvorfor Komiteen ogsaa har ladet det være sig magtpaaliggende at faa Contractens Varighed bestemt til et saadant Tidsrum, at den sandsynligvis ikke vil volde nogen Collision, om man indlader sig paa den fra Bergen foreslaaede Overenskomst. — Det er af den i forrige Aar nedsatte Komitee oplyst, at man ikke kan faa en af de mere ustyrlige Patienter bortafforderet til privat Forpleining billigere end 132 Spd. aarlig; — blandt de nærværende Komitee tilstillede Documenter findes Forhandlinger betræffende en Sindssyg, af hvilke fremgaar, at denne Patient ikke kan faaes for pleiet billigere end for 182 Spd. 60 s aarlig. — Man har derfor troet, at det maatte ansees for et efter Omstændighederne nogenlunde ønskeligt eller i alle Fald antageligt Resultat, naar man erholde den midlertidige Forpleining sikret med Hensyn til Udgangen og paalidelig ved Control af Distriktsfogden for en Pris af omtrent 120 Spd. aarlig for hver Patient.

J. Besvarelse altsaa af et Tilbud, som Komiteen finder antageligt, til Sikken af den

Iertidige Forpleining, troer man dog, at det maa være Districtskommunen magtpaaliggende at faa Sagen endelig afgjort saa hastig, som det uden Skade kan ske. — Man har desuden tænkt sig Muligheden, ja endog Sandsynligheden af, at Vedkommende i Bergen i Tilfælde, at man skulde ville indgaa paa den foreslaaede Overenskomst, fordrer denne afsluttet, forend næste Aars Districtsformandskab sammentræder. — Det er derfor, man foreslaar den dertil fornødne Bemyndigelse overdraget den i forrige Aar nedsatte Komitee. — Man tror, Districtsformandskabet kan have den Tillid til hiin Komitee, at den vil anstille noiaagtige Overtøielser og Undersøgelser, forinden den strider til at benytte en saadan Bemyndigelse; men man har dog troet at det selv for Komiteen maatte være ønskeligt at have en saadan Tilkendegivelse af Districtsformandskabets Mening, som er udtalt i den foreslaaede Bestemmelse af et Maximum, som Komiteen ikke i den sluttendes Overenskomst maatte overskride.

Efter det saaledes Anførte foreslaaes Districtsformandskabet at fatte saadan

B e s l u t n i n g:

Den af forrige Aars Districtsformandskab til Behandling af Spørgsmaalet om et Sindsygeasyls Oprettelse nedsatte Komitee vedbliver i denne Function, og har navnlig at henvende sin Opmærksomhed paa de i dens Indstilling fremhævede Puncter, der bør have Indsydelse paa Kommunens Handlemåde i denne Sag. — Den bemyndiges til, hvis den efter nærmere Undersøgelser finder det hensigtsmæssigt, ut træffe Overenskomst med Bergens Kommune om at faae dette Districts Sindsyge forpleiede paa Pleieanstalten for Sindsyge i Bergen mod en aarlig Betaling af høiest 80 Spd. for hver Patient, — hvilken Overenskomst dog ikke bør være gjældende for længere Tid end 20 Aar, ligesom Komiteen ogsaa bør have sin Opmærksomhed henvendt paa det Ønskelige i, at Overenskomsten ikke træder i Kraft forend 4 Aar herefter. — Kan Overenskomsten indgaaes saaledes, at denne Kommune deeltager i Omkostningerne ved Udvidelsen af Pleieanstalten i Bergen, bør den aarlige Betaling i Forhold dertil nedsættes. — Kan der ikke træffes nogen Overenskomst paa de angivne Betingelser, har Komiteen at afgive til næste Aars Districtsformandskab sin Betænkning og Indstilling om Sagen.

Hiin Komitee optager som Medlem Districtslæge Høegh, saasnart han er kommen tilbage fra Stortinget, og bemyndiges til at indhente en bygningskyndig Mands Overtøiel over Omkostningerne ved et eget Sindsygeasyls Opførelse og tilstaae ham derfor en Godtgjørelse, der udredes af Kommunekassen.

Samme Komitee bemyndiges til paa Districtsformandskabets Begne at slutte Aft. ord med Skomagermester Einerssen i Tromsø om de Sindsyges midlertidige Forpleining, indtil de kunne forsendes eller indlægges paa Districtets eget Sindsygeasyl, saaledes, at Betalingen for det hele Lokale bliver 60 Spd. aarlig, hvorhos der for hver Patient betales 30 β pr. Døgn, naar Sengklæder medbringes, 32 β , naar Einerssen besorger dem, hvorhos Einerssen maa forpligtes til baade med Hensyn til Lokale og Forpleining at fyldestgjøre de Fordringer, som af Districtslægen stilles, hvilken Contract gjøres gjældende for 4 Aar.

For at denne midlertidige Forsørgelsesindretning kan komme istand snarest muligt — og senest inden 2 Maanedes — anmodes Fogden om, hvis Kasses Status tillader det, og forøvrigt mod saadan Sikkerhed, som Fogden finder betryggende, at udbetale Skomagermester Einerssen et Forstud af indtil 200 Spd.

Saasnart denne Forsørgelsesindretning er istand til at modtage de Sindsyge, indlægges der samtlige Saadanne af Districtet, som ikke før ere bortaccorderede til en billigere og derhos forsvarlig Forpleining, hvoriblandt da ogsaa den i medfølgende Dokumenter specielt omhandlede Jens Nielsen Skibotten.

Tromsø i Sindsygekomiteen 15de Juli 1851.

L. M. Bang.   G. A. Ver.   J. S. Hansen.   B. F. Hansen.   Sandberg."

Angaaende hvilken Sag

B e s l u t t e d e s:

Komiteens Indstilling bifaldes, dog saaledes at 3die Punktum, hvori hentydes paa Muligheden af en Overenskomst om Deeltagelse fra denne Kommunes Side i Omkostningerne ved Udvidelsen af

Meieanstalten i Bergen, udgaaer, og at der i den Deel af Indstillingen, der omhandler Accorden med Skomagermester Einersen, imellem Ordene „Lokale og bliver“ infereres „der af ham indrettes for mindst 10 Patienter“, samt at der efter det derpaa følgende Punktum indtages et Tillæg saalydende: „Ligeledes bemyndiges Kommitteen til, i Tilfælde, at træffe Overenskomst med Distriktslægen om Godtgjørelse for Tilsyn med de hos Skomager Einersen indlæggendes Sindsyge.

14. Sognepræst Sandberg fremlagde et Andragende om et Bidrag af 12 Spd. til Bestridelse af den spedalskhyge Datter af Jens Andreasen Bulteskind af Lenvig, de med hendes fremdeles Henliggen paa Meieanstalten i Bergen forbundne Omkostninger. Andragendet indtages saalydende:

„Under mit Ophold her i Byen er jeg bleven bekendt med, at en Datter af Jens Andreasen Bulteskind af Lenvigs Sogn, der allerede i henved 1 Aar har for Faderens Regning ligget under Behandling i Bergen for Spedalskhed eller Nadesyge, ifølge Erklæring fra Lægen dersteds nu befindes sig i et saadant Stadium af Sygdommen, at der er godt Haab om hendes Helbredelse, hvis hun bliver ved Meieanstalten til næste Foraar, derimod aldeles ikke, hvis hun nu skal forlade Meieanstalten. Faderen finder imidlertid, at han ikke kan affæe det Fornødne til Bestridelsen af de med et længere Ophold forbundne Udgifter, og vil, dersom han selv skal bære alle disse, forlange Datteren hjemsendt. Det er vel saa, at Manden ikke er blandt dem, der kunne gjøre Regning paa Understøttelse af Fattighedsassen; men indrømme maa man ogsaa, at han allerede har baaret Udgifter, der for en Mand i hans Stilling maa ansees for betydelige. — For da at undgaae det beklagelige Resultat, at den nu forhaabentlig helbredelige Pige skulde berøves Udgang til Helbredelse, og saaledes forømmes til livsvarig Lidelse, tyer jeg til Distriktsformandskabets Humanitet og anholder om, at der maa tilstaaes Jens Andreasen Bulteskind 12 Spd. til Bestridelse af Omkostningerne ved hans Datters Ophold i Bergen, naar dette vedvarer til Foraaret 1852.

Naar dette Bidrag af Distriktskommunen ydes, vil jeg indestaae for, at der ikke af Hensyn til Omkostningerne skal skee nogen utidig Tilbagekaldelse af Patienten.

Tromsø 15de Juli 1851.

Erhbødigst

Sandberg.”

B e s l u t t e t :

Et Beløb af indtil 12 Spd. af Fogderikommunens Midler stilles til Sognepræst Sandbergs Disposition for i fornødent Fald at anvendes i det angivne Diemed. Forsamlingens Forhandlinger blev derefter udsat til i Morgen Formiddag Kl. 10.

Mar 1851 den 17de Juli fortsatte Distriktsformandskabet dets Forhandlinger paa samme Sted og ved samme Personale som igaar.

Bestyreren foredrog under Nr.

- 15: en af Ordforer Sognepræst Sandberg igaar til ham gjort mundtlig Forestilling om Bevilgning af et Beløb af 30 Spd. aarlig som Bidrag til den sindsvage Pauline Bliis Forsørgelse hos Broderen.

B e s l u t t e t :

Det begjærte Bidrag 30 Spd. aarlig bevilges.

- Nr. 16. Andragende fra Sands Sogns Ordforer om at Rasmus Jørgensen Alkernæs, der antages at lide af Sindsvagthed, maa blive taget under offentlig Forsørgelse.

B e s l u t t e t :

(Mod Proponentens Stemme.) Sagen henlægges.

- Nr. 17. Bestyreren henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa at det efter Bestemmelserne i Lov af 19de April v. A. § 1 ansees nødvendigt, at nærværende Forsamling fatter Beslutning om den Skydsogdtgjørelse der skal udbetales paa Vaccinationsreiser i Fogderi-Distriktet. Efterat et Forslag af Sognepræst Sandberg om at en Kommitte til Sagens Behandling skulde nedsættes mod 4 Stemmer var forkastet, blev efter Forslag fra den Samme

B e s l u t t e t :

Sagen udsættes for at foretages i et senere Mode.

Nr. 18. Fogden fremlagde en Opgave *) over hvad Omkostningerne ved de i Distriktet i de sidstforløbne 3 Aar afholdte Markeder, hvad Politieopsynet angaar, have udgjort efter en Gjennemsnitspris, opgjort overensstemmende med Loven af 20de August 1842. Hvorefter det henstilledes til Forsamlingen at fatte Beslutning om med hvilket Beløb Afgiften bliver at affordre de markedsføgende Handlende i 1851 og 1852.

B e s l u t t e t :

Fogdens Forslag, hvorefter Afgiften for Skibottens Marked i November Maaned bliver 2 Spd. 106 $\frac{1}{2}$, i Januar Maaned 1 Spd. 118 $\frac{1}{2}$ og i Marts Maaned 3 Spd. 70 $\frac{1}{2}$, bifaldes. Hvad Kjøfens Marked angaar, bestemmes Afgiften for hver markedsføgende Handlende til 3 Spd.

Nr. 19. Efter Forslag fra Sognepræst Sandberg besluttede Forsamlingen enstemmig at udtale sin Erkjendtlighed til Distriktets Foged, Petersen, for hans Bestræbelser for at faa anbragt Distriktets Sindsbvage til Forsørgelse.

Paa dertil givne Anledning og i Forbindelse med den igaar under Nr. 10 behandlede Sag besluttede Forsamlingen derefter med $\frac{1}{2}$ Stemme, Sognepræst Sandberg:

Distriktets Foged anmodes om i oekonomisk Henseende at føre Tilsyn med den hos Stomager Eiznersen istandbringendes midlertidige Pleieanstalt for Sindsfyge.

Mødet udsættes derefter til i Eftermiddag Kl. 4.

Samme Dags Eftermiddag fortsattes Forhandlingerne paa samme Sted og af samme Personer.

Nr. 20. Det af Fogden opgjorte Overslag over Kommunens Udgifter for Aaret 18 $\frac{1}{2}$ tilligemed et forfattet Udkast til en Repartitionsplakat blev dernæst refereret. Overensstemmende med dette Overslag blev derefter vedtaget følgende

B u d g e t :

a. Til Bestridelse af Udgifter ved Vaccinationen, Lægers Diæt paa Reiser samt Rettens Betjentes Diæt under Lovforskeriet	340 Spd.
b. Justits- og Politivæsenet	120 —
c. Ordforernes Skyds og Diæt samt Honorar til Revisorerne	270 —
d. Jordemodervæsenet	100 —
e. Skydsvæsenet	60 —
f. Skudpenge	190 —
g. Veivæsenet	30 —
h. Sindsbvage	600 —
i. Kasserevers Wage	50 —
k. Uforudseede Udgifter	50 —

Tilsammen 1810 Spd.

Hvorefter man efter Forslag fra Bestyreren vedtog det ogsaa i denne Henseende af Fogden gjorte Udkast til Repartitionsplakat saalydende:

De af Distriktsformandskabet kalkulerede Udgifter for indeværende Aar udgjøre efter Overslaget som ovenanført . . . . . 1810 Spd. „ $\frac{1}{2}$

Til Bestridelse heraf have hvad der efter Fogdens Regnskab for 18 $\frac{1}{2}$ vil være i Behold naar Fogdens Forstud er betalt og alle Restancer ere indkomne . . . . . 1192 — 44 $\frac{1}{2}$

Gjien 617 Spd. 76 $\frac{1}{2}$

For at tilveiebringe det fornødne Fond, hvoraf Kommunen selv kan staa i Forstud for sine Udgifter udlignes et Beløb af . . . . . 1165 — 27 $\frac{1}{2}$

Tilsammen 1782 Spd. 103 $\frac{1}{2}$

*) Findes trykt bagefter Forhandlingerne som Bilag Nr. 2.

Naar dette Beløb udlignes paa Fogderiets Matriculskyld, der nu udgjør 1782 Daler 103 Skilling, falder der 1 Spd. paa Skylddaleren, med hvilket Beløb Bidrag til Fogderiudgivternes Besvarelse for 1851 blive at opkræve.

Den fra Formiddagsmødet udsatte Sag Nr. 17 blev dernæst atter foredraget og i samme faa saadan enstemmig

B e s l u t n i n g :

Overensstemmende med Loven af 19de April d. A. § 1 bestemmer Distriktsformandskabet den Gode gjørelse for Skyds, som af Fogderikommunen skal udbetales dem, der forrette Vaccinationen, paa Reiser i denne Aaledning, til den for sersaaret Baad og 2 Mand fastsatte, eller dertil svarende Skyds tillands.

Efterat Bestyreren dernæst havde tilkjendegivet, at han ved de af nærværende Distriktsformandskab fattede Beslutninger Intet fandt at erindre og efterat han for Forsamlingen havde ytret, at han havde gaaet ud fra Forudsætningen om, at man herefter som hidtil, og navnlig med Hensyn til Dampskibsfarten i det kommende Aar, vilde finde det rigtigst at overlade det til Amtmanden at bestemme Tiden til Afholdelse af næste ordinære Møde, uden at nogen af Forsamlingen derimod havde ytret sig, blev Distriktsformandskabets Forhandlinger sluttede og Protokollen understrevet.

B. N. Knap.	Petersen.	T. M. Bang.	S. Bjerke.	Gjæver.
J. S. Hansen.	B. J. Hansen.	C. S. Kildal.	D. Krogseng.	
Peder J. Larsen.	Peter Chr. Lund.	Sandberg.		
A. Selqvist.	A. B. Stoltenberg.			

E x t r a c t

af Senjen og Tromsø Fogderies Kommuneregnskab for Tiderummet fra Juni Maanedes
Udgang 1850 til Juni Maanedes Udgang 1851.

I n d t æ g t.

		Erh.	Emu.
1. Beholdning efter Regnskabet for 1848:			
a. Ansvar efter Decision for 1848	31 Spd. 24 β		
b. do. = do. = 1849	15 — 48 β		
c. do. = do. = 1850	3 — 108 β		
d. Urefunderede Omkostninger ved Veien over Lyngseidet	68 — 53 β		
e. Ansvar efter Decision for 1846	17 — 66 β		
f. do. = do. = 1847	16 — 102 β		
g. Kassebeholdning	1033 — 21 3/4 β	1186	62 3/4
2. Ansvar efter Decision for 1848		77	108
3. Refusion fra Tromsø Bykasse		8	59 1/2
4. Afgift af 4 Handlende paa Kjakans Marked		12	"
5. Do. af de Handlende paa Skibottens Markeder i November, Januar og Marts Maaneder sidstleden		62	10
6. Kjøbesum med Renter af Kommunens Andel i Tromsø Arresthus		1296	100
7. Refusion fra Lyngens, Skjerve, Karlso, Tromsø, Ibestad og Throndenæs Fattig- kasser i Anledning Sindsyge		133	25
8. Udlignet paa Matrikulskylden 1 Spd. pr. Skylddaler	1782 Spd. 103 β		
hvoraf er opkrævet paa Skjerve, Lyngens, Karlso, Tromsø og Thorskens Thing- lange tilsammen	339 Spd. 108 β		
Følgelig staaer til Rest:			
a. Restancerne i bemeldte 5 Thinglange	436 Spd. 1 β		
b. og hvad der skal opkræves i de øv- rige Thinglange i Senjen, hvor Thingene først afholdes i Septem- ber Maaned	1006 — 114 β		
	1442 — 115 β	1782	103
9. Regnskabsførers Forstud		250	70 3/4
		4809	107

U d g i v t.

1. Ifølge den ved Regnskabet fremlagte Beregning med Subbilage er udbetalt af Kommunekassen se:			
a. Til Syge og Medicinalvæsenet	53 Spd. 40 β		
b. = Vaccinationen	140 — 105 β		
c. = Justitsvæsenet	114 — 73 β		
d. = Sindsyges Pleie m. m.	887 — 45 1/2 β		
e. = Distriktsformandskabet	264 — 49 β		
f. = Gjordemodervæsenet	48 — " β		
g. = Velvæsenet	19 — " β		
h. = Skydvæsenet	30 — " β		
i. = Præmier for fældte Rovdyr	179 — 72 β		
j. = Skibottens og Kjakans Markeder	91 — 42 β		
		1828	66 1/2
		1828	66 1/2

Patent

	Transport	Erd.	Eml.
2. Undertegnedes Godtgjorelse for Indkassation og Regnskabsforsel		1828	60
3. Ifølge Decision til Antegnelserne for 1848		50	49
4. De i Regnskabet under 4de Udgivtspost anførte 2de Beløb		3	68
5. Beholdning:			
a. Decisionansvar, der endnu ikke er berigtiget	181 Spd. 68½ β		
b. Indestaaende i Tromsø Sparebank	1296 — 100 β		
c. De i modstaaende 8de Indtægtspost under Litr. a og b nævnte Summer	1442 — 115 β		
		2921	43
		4809	107

Senjen og Tromsø Fogderi den 15de Juli 1851.

Peterfen.

(Bilag Nr. 2.)

O p g a v e

over Størrelsen af de til Politiofsyn og Bagthold ved Skibottens og Kjøkan's Markeder i de 3de sidste medgaaede Omkostninger samt Forslag til Reguleringen af den i Lov angaaende Udredelse af Politiofsyn ved Markeder af 20de August 1842 § 1 omhandlede Afgift.

Nr.	Nar.	Samlet Udgift.		De Handlendes Antal.	Udgisternes Middelsestørrelse i de 3 Nar.		De Handlendes Middeltal i de 3 Nar.	Det Beløb, hvor Afgiften foreslaas fastsat for 1851.		
		Erd.	Efill.		Erd.	Efill.		Erd.	Efill.	
A.	November Marked paa Skibotten	3 1848	54	22	13					
		= 1849	49	10	17					
		= 1850	26	100	16					
	paa Kjøkan	3 1850	39	58	4	43	44	15	2	106
			169	70	50	56	64	17		
B.	Januar Marked	3 1849	14	56	9					
		= 1850	15	96	6					
		= 1851	17	44	8					
			47	76	23	15	105	8	2	
C.	Marts Marked	3 1849	5	74	4			eller	1	118
		= 1850	12	102	2					
		= 1851	13	104	2					
			32	40	8	10	93	3	3	70

Senjen og Tromsø Fogderi den 15de Juli 1851.

Peterfen.